

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Άριθμός 349 • Μάρτιος - Άπρίλιος 2009

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- Έγκύκλιος: «Ἀναστημένοι ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ ἐν τῇ Ἀγάπῃ» 297
- Πάσχα στὸ Μοναστήρι 298
- Ἱερὰ Πανήγυρις Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου 299
- Ἐπίσκεψις στὴν Ἀγγλία 299
- Έγκύκλιος Πάσχα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀγαθαγγέλου (ΡΟΕΔ) 300
- Νέες Μοναχικὲς Κουρῆς 301
- Ἀπὸ τὰ Θαύματα τῶν Ἁγίων τῆς Μονῆς μας 302
- Ἀγρυπνία Ἁγίου Παρθενίου 303
- Ἀγιογραφικὴ Σύναξις Α΄ - Ἕνα ἐλπιδοφόρο ἄνοιγμα 304
- Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὴν Ἔτνα Καλιφορνίας 305
- Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὸ Κέντρο Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδιῶν 306
- Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὴν Ἐταιρεία Προστασίας Ἀηλίκων Πειραιῶς 307
- ΙΖ΄ Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως - Κυριακὴ Ὁρθοδοξίας 2009:
«Ὁ Οἰκουμενισμὸς ταπεινῶνει συνεχῶς τὴν Ὁρθοδοξία» 308
- Ὁ Ἀρχμ. Ἰουστίνος Πόποβιτς ἐρμηνεύων τὸν Ἀπόστολο Παῦλο 310
- Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Κασσαβέτειας Βόλου 312
- Ἱερὸν Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους καὶ Θεοβαδίστους Τόπους 313
- «Εἶπε Γέρον» - Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ὁσίου Ἰωακείμ τοῦ Ἰθακησίου 320
- Ἁγίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ: Ἀσκητικὲς Ἐμπειρίες - Α΄

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἐνώπιον τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως στὰ Ἱεροσόλυμα.
Ἀπὸ τὸ Προσκύνημά μας στοὺς Ἁγίους Τόπους, Ἀπρίλιος 2009.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080.
- E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Κ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου Πηγῆς 91, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰ ἢ ἀποστέλλονται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἐγκύκλιος

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

Ἀναστημένοι ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ ἐν τῇ Ἀγάπῃ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας:

Σήμερα, ὅπως καὶ κάθε Κυριακὴ τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου, βιώνουμε τὴν βαθεῖα καὶ ἀνακαινιστικὴ Χαρὰ, ὅτι «Χριστὸς Ἀνέστη»!...

Ἡ Χαρὰ αὐτῆ, ἡ μυστικὴ αὐτῆ εὐφροσύνη, ἡ ὁποία διαποτίζει δυναμικὰ τὴν ὑπαρξί μας, ἀποτελεῖ ἓνα Μυστήριον καὶ ταυτοχρόνως μία ἀπόδειξι ὅτι «Ἀληθῶς Ἀνέστη» ὁ Κύριός μας καὶ Θεός μας.

Ἀναρίθμητοι ἄνθρωποι, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, εἶχαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν μία προσωπικὴ σχέση μετὰ τὸν Ἀναστημένο Θεάνθρωπο. Τὸν ἔχουν συναντήσει καὶ Τὸν ἔχουν ἀκούσει νὰ τοὺς προτρέπη: «Χαίρετε!»· «Εἰρήνη ὑμῖν!»· «Μὴ φοβεῖσθε!...»· «Ἴδετε τὰς χειρὰς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι!...»¹.

Εἶναι ἐκεῖνοι, μετὰ τοὺς ὁποίους «συμπορεύεται» ὁ Χριστὸς μας στὴν ἐπίγεια πορεία τους· εἶναι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων οἱ καρδιές εἶναι «καιόμεναι», δηλαδὴ φλογιζόμεναι, καθὼς πορεύονται μαζί Του καὶ συνομιλοῦν· εἶναι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων «διανοίγονται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπιγινώσκουν Αὐτὸν» «ἐν τῇ κλάσει τοῦ Ἄρτου»² καὶ τῇ πόσει τοῦ Οἴνου, ἥτοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Σώματός Του καὶ τοῦ Αἵματός Του στὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

* * *

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας εἶναι ἡ ἀποκάλυψις, ἡ ἔκχυσις καὶ ἡ μετοχὴ μας στὸ Ἔλεος καὶ τὴν Ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους· στὴν Ἀγάπῃ τὴν ἀπόλυτη καὶ θυσιαστικὴ, διότι ἡ ὄντως Ἀγάπῃ εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μετὰ τὴν Θουσία, μετὰ τὸν Θάνατον.

Γιατί τιμοῦμε τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μας; Διότι εἶναι ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ὁ Κύριός καὶ Θεός μας μᾶς ἀγαπᾷ τόσο ἀπόλυτα, τόσο ὀλοκληρωτικά, τόσο ἀνεπιφύλακτα, ὥστε ταυτίζεται μαζί μας, ὑπάρχει, ζῆ καὶ ἀποθνήσκει μαζί μας, ἀντὶ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, κατέρχεται στὸν Ἄδην καὶ στὰ μάτια τοῦ κόσμου φθάνει νὰ φαίνεται ὡς ἓνας Θεός ἀνυπόληπτος, ἀδύνατος, παραμερισμένος, ἐγκαταλελειμμένος, ἡττημένος!...

Ἡ δυναμικὴ ἔκχυσις τῆς Ἀγάπης αὐτῆς τοῦ Χριστοῦ μας στὸ Σῶμά Του, τὴν Ἁγία Ἐκκλησία Του, εἶναι ἡ αἰτία τῆς ὑπερφυσικῆς Χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως· ἡ Χαρὰ αὐτῆ βιώνεται ἐν Μυστηρίῳ καὶ ἀποδεικνύει τὴν Ἀνάστασι τοῦ Σωτῆρος μας.

* * *

Μετὰ τὸν Θάνατό Του καὶ τὴν Ἀνάστασί Του, ὁ Κύριός μας ἔδωκε τέλος στὸν φρικτὸ Ἄδην καὶ τὴν φρικτὴ Κόλασι τοῦ χωρισμοῦ καὶ τῆς ἀποξενώσεώς μας ἀπὸ τὴν ὄντως Ζωὴ· ἡ θυσιαστικὴ Ἀγάπῃ

Του ἐγεφύρωσε τὸν Οὐρανὸ καὶ τὴν γῆ,
ἔνωσε τὸν Θεὸ μὲ τὸν ἄνθρωπο.

Τοιουτοτρόπως, μᾶς ἀπεκαλύφθη σὲ ὅλη τὴν ἔκτασί του τὸ κεντρικὸ μῆνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι «ὁ θάνατος εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τὴν ἀγάπη»³.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει: «Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους εὐσπλαγχοί», «ἐνδύσασθε σπλάγχνα οἰκτιρισμοῦ», «γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας»⁴.

Πρέπει νὰ προσφέρουμε τὴν ἀγάπη μας ὅπως τὴν προσέφερε ὁ Κύριός μας, δηλαδὴ χωρὶς νὰ μᾶς φοβίξη οὔτε αὐτὸς ὁ θάνατος· χωρὶς νὰ διστάζουμε νὰ κατέλθουμε θυσιαστικὰ στὸν ἄδη καὶ τὴν κόλασι τῆς τραγωδίας τοῦ Ἀδελφοῦ μας, τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν πόνων του.

Ἡ Χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως θὰ σκηνώσῃ μόνιμα στὶς καρδιές μας μόνο ὅταν περάσωμε μέσα ἀπὸ τὸν Θάνατο, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Ἀγάπη καὶ μᾶς ικανώνει «ἵνα τὴν ψυχὴν ἡμῶν θώμεν ὑπὲρ τῶν φίλων ἡμῶν»⁵.

Σταυρὸς καὶ Ἀνάστασις, Θάνατος καὶ Ἀγάπη!

Μᾶς ὑπενθυμίζου συνεχῶς, ὅτι ἔχομε

κληθῆ νὰ εἴμεθα ἀναστημένοι ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ ἐν τῇ Ἀγάπῃ, ὅπου **ἡ ὑπαρξις καὶ ἡ ἀγάπη, ὡς κοινωνία Προσώπων, συμπίπτου**, κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῆς Κοινωνίας τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως εἶθε νὰ πλημμυρίξῃ τὸ εἶναι μας, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ τῶν πολυτίμων εὐχῶν τοῦ θεοσφραγίστου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὥστε νὰ εἴμεθα μία διαρκῆς προσφορὰ καὶ θυσία τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

† **Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ 2009**

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἀναστηθέντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισταμένων

1. Ματθ. κη' 10· Λουκ. κδ' 36 καὶ 39.

2. Πρὸλ. Λουκ. κδ' 13-35.

3. Antony Bloom, Στὸ φῶς τῆς Κρίσεως τοῦ Θεοῦ, σελ. 155, ἐκδ. «Ἐν πλῶ», Ἀθήνα 2009.

4. Ἐφεσ. δ' 32, ε' 1-2· Κολασ. γ' 12.

5. Πρὸλ. Ἰωάν. ιε' 13.

Πάσχα στὸ Μοναστήρι

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Ἀγάπης τοῦ Πάσχα στὴν Ἱερὰ Μονή μας, στὸν ὁποῖον μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν προσκνητῶν παρίστατο καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς.

Ἱερὰ Πανήγυρις Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου

ΤΗΝ Τρίτην, 25.3.2009 ἐκ.κ.μ., τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐπανηγύρισε ὁ κύριος Ἱερὸς Ναὸς τοῦ ὁμωνύμου Πνευματικοῦ Κέντρου στὸν Κολωνὸν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρῶν 12.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσμι. Πρωτοπρ. π. Ἀποστόλου Καγιόγλου καὶ τῶν Ὁσιοτάτων Ἱερομονάχων π. Νείλου Μιχαλάκη καὶ π. Ἀλεξάνδρου Σορώτου.

Παρέστησαν πολλοὶ εὐλαβεῖς πανηγυρισταί, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων συμμετεῖχαν στὰ Ἅγια Μυστήρια.

Στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ἐψάλλη Δοξολογία καὶ ἀνεπέμφθη εἰδικὴ δέσις ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821.

Στὴν Ὁμιλία του, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἀνεφέρθη στὴν μεγάλη αὐτὴ Θεομτορικὴ Ἑορτὴ τῆς Χαρᾶς, τονίσας τὴν συμβολὴ τῆς Κυρίας Θεοτόκου στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ ἀπ' αἰῶνος Θεοῦ Μυστηρίου γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου, ὡς καὶ τὴν δυνατότητα χάρις στὴν Παναγίας μας νὰ συμμετέχουμε πλέον στὴν Ζωὴ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τῶν Ἀρετῶν καὶ τῶν Μυστηρίων.

Ἐπίσκεψις στὴν Ἀγγλία

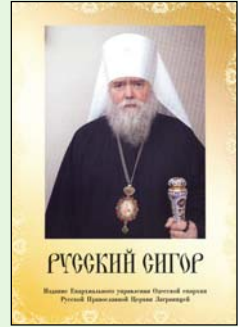

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετέβη στὸ Λονδίνο τῆς Ἀγγλίας γιὰ τὸν ἑορτασμό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς μας, ὅπου καὶ παρέμεινε γιὰ τὴν τέλεσι τῶν ἱ. Ἀκολουθιῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Ἐγκύκλιος Πάσχα

τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγαθαγγέλου
Μητροπολίτου Ἀνατολικῆς Ἀμερικῆς καὶ Νέας Ὑόρκης
Πρωθιεράρχου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Ἐκτὸς Ρωσίας

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀξιότιμοι Ἐπίσκοποι καὶ Πατέρες,
ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές!

Ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἥλιος φωτίζει τὸν ἀμαρτωλό μας κόσμο τὴν αὐγή, ἔτσι καὶ τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου μας φωτίζει τὶς ἀμαρτωλότετες ψυχές μας κάθε ἔτος. Ὅπως οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου πίπτουν ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ κόσμου τοῦ κοιμωμένου στὸ σκοτάδι καὶ τὸν καλοῦν στὴν ζωὴ, ἔτσι καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐγγίζει τὶς νεκρωμένες καὶ κοιμώμενες ψυχές μας καὶ τὶς καλεῖ στὴν αἰώνιο ζωὴ. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ, μὲ ἕναν πολὺ εἰδικὸ τρόπο, ὁ Κύριος ἔρχεται νὰ ἀναζητήσει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοῦ ἀνήκουν, ἐκείνους γιὰ τοὺς ὁποίους προσευχήθηκε στὸν Κῆπο τῆς Γεθσημανῆ: «Ἴνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν» (Ἰωάν. ιζ´ 21). Καὶ ὁ Σπορευὲς τῆς ζωῆς συλλέγει ἀποφασιστικὰ τὴν ἄξια σοδειά Του. Ἀλλὰ πῶς δυνάμεθα νὰ συγκαταλεχθοῦμε μεταξὺ ὄσων θὰ εἶναι ἕνα μὲ τὸν Χριστὸ στὴν αἰωνιότητα; Ὁ Κύριος δὲν δημιούργησε τὴν ἔνωσί Του μὲ ὄλους, ἀλλὰ μόνον μὲ ἕναν μικρὸ ἀριθμὸ ἀνθρώπων: «Οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι» (Ἰωάν. ιζ´ 9). Πῶς δυνάμεθα νὰ εὑρεθοῦμε στὸν μικρὸ ἀριθμὸ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, σεσωσμένοι καὶ προωρισμένοι νὰ παραμείνουμε ζῶντες;

Ὅπως ἀκριβῶς ἡ Ἐνοσάρκωσις τοῦ Θεοῦ ἦταν χάριν ἡμῶν καὶ ἀφιέρωσε τὸ ἐπίγειο Σῶμα Του σὲ μᾶς, καὶ ἔπαθε καὶ ἐθυσιάσθη γιὰ μᾶς εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης Του γιὰ μᾶς, ἔτσι πρέπει καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ γίνῃ τὰ πάντα γιὰ μᾶς. Ἐμεῖς, ἐπίσης, πρέπει νὰ ἀφιερῶσουμε καὶ νὰ θυσιάσουμε ὅλη τὴν ζωὴ μας χάριν Αὐτοῦ. Καλούμεθα νὰ ἀγαποῦμε τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ «ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἡμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ ἡμῶν» (Ματθ. κβ´ 37). Ὅταν ὁ Κύριος γίνεται τὸ φῶς μας, ἡ πνευματικὴ μας τροφή, ὁ στόχος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας – ὅταν εἶναι Αὐτὸς τὸν Ὅποῖον ἀγαποῦμε αἰώνια σὲ αὐτὴ τὴν γῆ καὶ πρὸς τὸν Ὅποῖον ἐλκνόμεθα, ὅταν δὲν μποροῦμε νὰ ζήσουμε οὔτε ἕνα λεπτὸ χωρὶς νὰ Τὸν σκεπτόμεθα, ὅταν εἰσέρχεται ἐντὸς ἡμῶν καὶ κατοικεῖ μέσα μας, τότε μόνον δυνάμεθα νὰ βεβαιώσουμε γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας, ὅτι ναί, εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ Σῶμα καὶ ἡ Ψυχὴ τοῦ Κυρίου ζῆ ἐν ἡμῖν! Ἔως ὅτου δὲν τολμοῦμε νὰ κάνουμε αὐτὴ τὴν διακηρύξι γιὰ τὸν ἑαυτό μας, παραμένουμε ἀπλοὶ παρατηρηταὶ καὶ ὄχι συμμετοχοὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀνάστασις δὲν ἔχει γίνῃ ἡ προσωπικὴ μας ἀνάστασις.

Εὐχνομα ὅλοι μας, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές, νὰ ἐγερθοῦμε μὲ τὸν Χριστὸ ἐκ νεκρῶν, νὰ ἐγερθοῦμε ἐν ὅσῳ εἴμεθα ἐν ζωῇ ἀπὸ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Ἐλπίδα τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως νὰ κατοικῇ μέσα μας! Ὁ Κύριος ἦλθε σὲ μᾶς σὲ αὐτὲς τὶς λαμπρὲς ἡμέρες καὶ μᾶς προσήγγισε, γιὰ νὰ καλέσῃ ὄσους βυθίζονται σὲ ἐπίγειες ἐπιδιώξεις στὴν αἰώνια ζωὴ! Ἄς ἀποφασίσουμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν κλήσι τοῦ Κυρίου γιὰ τὴν σωτηρία μας! Ἄς κηρμῖσουμε τὰ ἐμπόδια τῆς μικρᾶς πίστεως στὶς καρδιές μας καὶ ἄς διακηρύξουμε ὀλόκαρδα:

Ἄληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος!

† Μητροπολίτης Ἀγαθάγγελος
Ὀδησός, 2009

Νέες Μοναχικές Κουρές στήν Ἱερά Μονή μας

Κατὰ τὴν ἱερά Ἀγρυπνία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, 25.3.2009 ἐκ.ἡμ., στήν Ἱερά Μονή μας τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανὸς ἐτέλεσε τὶς Κουρές δύο Μεγαλοσχήμων καὶ ἐνὸς Ρασοφόρου ἐκ τῶν Μοναχῶν τῆς ἱεραῆς Ἀδελφότητός μας.

Ἀνάδοχος παρέστη ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος.

Ὁ ἀπὸ ἐπταετίας μονάζων γ. Κυπριανὸς Μοναχός, 78 ἐτῶν, συριακῆς καταγωγῆς, ἀπὸ τὴν Σουηδία, ἐκ τοῦ ἐγγάμου βίου προερχόμενος καὶ κατὰ σάρκα πατὴρ ὢν τοῦ Ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς μας Ἱεροδιακόνου Θεοχάρους, ὡς καὶ ὁ ἀπὸ δεκαετίας μονάζων γ. Νικηφόρος Μοναχός, 44 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καταγόμενος, ἔλαβαν τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸ Σχῆμα.

Ὁ δὲ Δόκιμος Ἀδελφὸς Εὐστάθιος (Πατσιάδης), ὁ ὁποῖος εἶναι 28 ἐτῶν, ἀπὸ τὶς Ἀχαρνές τῆς Ἀττικῆς, καὶ συνεπλήρωσε εὐδοκίμως τρία ἔτη μοναχικῆς δοκιμασίας, ἔλαβε τὴν Μοναχικὴ Ρασοεσχί, μετονομασθεὶς Εὐθύμιος Μοναχός.

Οἱ Κουρές ἐτελέσθησαν ἐν κατανύξει, παρουσία πολλῶν εὐλαβῶν, ἐντὸς τοῦ χαρμοσύνου τόνου τῆς ἀγομένης μεγάλης Θεομητορικῆς Ἑορτῆς, ἡ

ὅποια μᾶς ὑπενθυμίζει πάντοτε καὶ τὶς ἀφιερωμένες παρθενικὲς ψυχές, ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν Βασίλισσα γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀγόμενες ὑπ' Αὐτῆς εἰς τὸν Ἅγιον τοῦ Κυρίου Ναόν, δηλαδὴ στὰ θεῖα δώματα τῆς λατρείας καὶ τῆς διακονικῆς καὶ θυσιαστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Θεοῦ.

• Ὁ Θεοφιλ. Ὠρεῶν ὑπενθύμισε, μεταξύ ἄλλων, στοὺς νεοκούρους Ἀδελφούς, ὅτι τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα καλεῖται ἀπὸ τὴν Παράδοσι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας «δεύτερον βάπτισμα», ἐφ' ὅσον ὡς δηλωτικὸν τῆς ἰσοβίου Μετανοίας, ἀνανεώνει καὶ τρόπον τινὰ ὀλοκληρώνει τὸ πρῶτον Βάπτισμα, διότι ὁ Μοναχὸς ἐκουσίως πλέον καὶ ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ ἐπιλέγει τὴν ἀναβάσιν του στὸν Σταυρό, γιὰ τὴν ἀνανέωσι τῆς βαπτισματικῆς Χάριτος, τὴν κάθαρσι, τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν θέωσι. Αὐτὸς ὁ ἐν γνώσει σταυρώσιμος βίος τοῦ Μοναχοῦ, θὰ τὸν ἀποτρέψῃ κατὰ τὴν διάρκειά τῶν πειρασμῶν νὰ κατέλθῃ τοῦ Σταυροῦ του καὶ νὰ παύσῃ ἔτσι νὰ εἶναι Μοναχός.

Εἶθε οἱ νεόκουροι Ἀδελφοί μας νὰ ἀξιωθοῦν τῶν Οὐρανίων Μονῶν, διατελοῦντες συνεχῶς ὑπὸ τὴν Σκέπην καὶ Προστασίαν τῆς Παναχράντου Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς καρδιο-θελγοῦς Παναγίας Μητέρας μας!

Ἐὰν τὰ Θαύματα τῶν Ἁγίων τῆς Μονῆς μας

Πάτμος, 3.3.2008

Γεαστοὶ Πατέρες,
σᾶς ἀσπάζομαστε καὶ ζπτοῦμε τὴν εὐχή σας.

Εἴμαστε ἀπὸ τὴν Πάτμο καὶ μένομε μὲ τὴν οἰκογένειά μας ἐδῶ. Ὁ Θεὸς μᾶς χάρισε τέσσερα παιδιὰ, δύο ἀγόρια καὶ δύο κορίτσια. Εἶναι ὅλα παντρεμένα καὶ ἔχουν ὅλα παιδιὰ. Ἔχομε δέκα ἐγγονάκια, πέντε ἀγόρια καὶ πέντε κορίτσια. Εἴμαστε πολὺ εὐτυχισμένοι.

Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια περίπου, σᾶς ζήτησα καὶ μοῦ στείλατε τὴν Εἰκόνα τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ τὴν Ἀκολουθία τους.

Χτίζομε ἕνα ἐξωκκλήσι στὸ ὄνομά τους στὴν θέση Ἀγριολιβάδι τῆς Πάτμου. Ἦταν καὶ εἶναι τὸ ὄνειρό μας νὰ τὸ δοῦμε τελειωμένο. Ἕνα ὄνειρο τριάντα χρόνων, πού τώρα ὅσο βλέπομε νὰ γίνεται ἀληθινό, εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους πού μᾶς ἀξίωσαν νὰ τὸ πραγματοποιήσουμε.

Πάντα παρακαλοῦσα τοὺς Ἁγίους γιὰ τὰ προβλήματα πού ἀντιμετώπιζα καὶ μὲ βοηθοῦσαν.

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2007 στὴν γιορτή τους, κάναμε Λειτουργία μὲ Ἀρτοκλασία στὴν Ἐνορία τοῦ χωριοῦ μας. Ἦταν πολὺ ὠραία καὶ ἔνωθα μεγάλη εὐτυχία ὅταν μοῦ ἔλεγε ὁ κόσμος «καλοτελειωμένη ἡ Ἐκκλησία σας», μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἁγίων μας.

Τὸν Νοέμβριο ἐτοιμάσαμε τὰ βαφτίσια τῆς μικρότερης ἐγγονῆς μου. Θὰ τῆς χάριζαν τὸ ὄνομά μου «Γεωργία». Μία ἡμέρα, ὅπως τὴν κρατοῦσα ἀγκαλιὰ καὶ τὴν καμάρωνα, ἄκουσα μέσα μου, δὲν ξέρω κι ἐγὼ πῶς, τὸ ὄνομα «Ἰουστίνα»! Ἀμέσως ἔκανα τὸ Σταυρό μου καὶ εἶπα, «Θεέ μου, ἂν δὲν εἶναι γραμμένο, γράψε το»!...

Τὸ πρόβλημα ἦταν πῶς θὰ τὸ ἔλεγα στὸ γυιό μου καὶ στὴ νύφη μου, πού μοῦ ἔκαναν τὴν τιμὴ νὰ χαρίσουν στὸ μωρὸ τὸ δικό μου ὄνομα καὶ τώρα ἔπρεπε νὰ ζητήσω καὶ ἄλλο! Ὅμως, προσευχόμουνα καὶ τέσσερις μέρες πρὶν ἀπὸ τὰ βαφτίσια, πού βρεθήκαμε μόνοι μας, ζήτησα καὶ ἀπὸ τοὺς δυὸ νὰ τὸ βαφτίσουν καὶ νὰ τοῦ δώσουν δύο ὀνόματα.

Ἡ χαρὰ μας ὅμως δὲν περιγράφεται! Κλαίγαμε καὶ γελοῦσαμε! Γιὰτὶ καὶ ἡ νύφη μου ἤθελε νὰ τὸ ὀνομάσει καὶ Ἰουστίνα, ἀλλὰ φοβότανε μήπως μοῦ κακοφανεῖ καὶ θυμῶσω!...

Οἱ Ἁγιοὶ Κυπριανὸς καὶ Ἰουστίνη γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ μοῦ ἔδειξαν ὅτι εἶναι δίπλα μου καὶ ὅ,τι τοὺς παρακαλέσω μοῦ τὸ χαρίζουν. Τὸ εἶπαμε καὶ στὰ ἄλλα παιδιὰ μου, τὰ ἐγγόνια καὶ τὸ σύζυγό μου, καὶ χάρηκαν ὅλοι.

Πράγματι, ἡ Βάφτιση ἔγινε πολὺ ὠραία. Τώρα τὴν ἐγγονή μου τὴν λέμε «Ἰουστίνα» καὶ εἶναι ἡ μοναδική στὴν Πάτμο (τὸ «Γεωργία» εἶναι δεύτερο). Ἡ τιμὴ πού μοῦ ἔκαναν τὰ παιδιὰ μου εἶναι διπλή. Αὐτὸ εἶναι Θαῦμα. Ἡ Χάρη τῶν Ἁγίων ἔδωσε φῶτιση καὶ σὲ μένα καὶ στὴ νύφη μου, γιὰτὶ ἤθελαν νὰ ἔχομε στὴν οἰκογένειά μας ἕνα παιδί μὲ τὸ ὄνομά τους καὶ νὰ τὸ εορτάζουμε στὴ χάρη τους. ➔

Ἀγρυπνία Ἀγίου Παρθενίου

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, τὸ βράδυ τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευή, 6-7.2.2009 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη κατανυκτικὴ Ἀγρυπνία στὴν Ἱερὰ Μητροπολιτικὴ Ἔδρα τῶν Ἐνισταμένων, τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας, πρὸ τριάκοντα ἀκριβῶς ἔτων (7.2.1979), τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἐλειτούργησαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὡς καὶ ἄρκετοὶ Κληρικοὶ μας, παρέστησαν δὲ πολλοὶ Μοναχοὶ καὶ Μοναχαὶ καὶ μεγάλος ἀριθμὸς εὐλαβῶν πιστῶν καὶ πνευματικῶν μας τέκνων, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἐξεφώνησε *Ἑόρτια Ὁμιλία* περὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου Παρθενίου, τῆς ἀγάπης καὶ τῶν θαυματουργιῶν του, περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν θαυμάτων τῶν ψυχικῶν νεκραναστάσεων τῶν ἀνθρώπων, σύμφωνα μὲ τὴν διδαχὴ τοῦ Μητροπολίτου μας, καὶ περὶ τῆς παρατεινομένης ἀσθενείας τοῦ τιμωμένου Προέδρου ἡμῶν ὡς θυσίας ὑπὲρ τῆς δεινῶς χεμαζομένης Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἀφορμῆς καλύτερας μετανόιας μας πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐν πολλοῖς ἀναισθητῶν ψυχῶν μας, προέτρεψε δὲ στὴν τήρησιν τῆς ἱερᾶς *Παρακατηθήκης* αὐτοῦ.

• Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, διενεμήθησαν σὲ ὅλους τοὺς παρευρεθέντας ἀμνηστικὲς φωτογραφίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς μας καὶ γλυκύσματα.

◀ Σᾶς στέλνω φωτογραφία μὲ τὴν νεοφώτιστη Ἰουστίνα καὶ τὴν ἀδελφὴ τῆς Μαρία, καὶ τὴν Ἐκκλησία ὅπως εἶναι τῶρα (Μάρτιος 2008).

Ζητῶ ταπεινὰ συγγνώμην ἂν σᾶς κούρασα. Ἀσπάζομαι τοὺς Ἁγίους καὶ τὴν δεξιὰ σας. Μὲ ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸ, οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι σας
Δημήτρης καὶ Γεωργία Ἐλένη, Κάμπος Πάτμου

ΥΓ. Θὰ μοῦ δώσετε μεγάλη χαρὰ καὶ θὰ νιώσω μεγάλη συγκίνηση, ἂν γράψετε σὸ περιοδικὸ τοῦ «Ἀγίου Κυπριανοῦ» τὸ γράμμα μου. Σᾶς εὐχαριστῶ! Γ.Ε.

‘Αγιογραφική Σύναξις Α’

Ένα έλπιδοφόρο άνοιγμα

Με την βοήθεια του Κυρίου μας και την εύχή του ασθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου και Πατρός ήμων κ. Κυπριανού, πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 8/21.2.2009 (6-9 μ.μ.) η πρώτη «Αγιογραφική Σύναξις», στο πλαίσιο των δωρεάν Μαθημάτων για τον χειρισμό του σχεδίου, του φωτός και του χρώματος στην Αγιογραφία, τα όποια διοργανώνει και παραδίδει το Αγιογραφείο της Ιεράς Μονής μας των Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης Φυλής.

Η «Σύναξις» έγινε στην Αίθουσα Όμιλιών του Πνευματικού μας Κέντρου «Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» στο Κολωνό (Πατρών 12) Αθηνών.

Τα Μαθήματα είχαν αρχίσει πρό μηνών με σημαντική συμμετοχή μαθητών, κυρίως μέσω αλληλογραφίας και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, από όλη την Ελλάδα, αλλά και από το εξωτερικό. Ήδη ο αριθμός των μαθητών υπερβαίνει τους πενήντα (50) και το ενδιαφέρον για νέες έγγραφες παραμένει αυξημένο.

Το πρόγραμμα της «Συνάξεως» άρχισε προσευχητικά με «είκονολογικά» τροπάρια.

Το πρώτο μέρος του περιελάμβανε Εισήγησι από τον Υπεύθυνο Μοναχό του Αγιογραφείου της Μονής μας, τον γ. Γαβριήλ, με θέμα «Το Αγιογραφείο της Ιεράς Μονής των Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης στην Φυλή Αττικής, 1961-2009», μέσω της οποίας δόθηκε η δυνατότητα στους πολυπληθείς άκροατές να ενημερωθούν ιστορικά περί της πορείας του Αγιογραφείου της Μονής μας, να γνωρίσουν τους όρους που όφειλουν να πληρούν όσοι ασχολούνται με την Αγιογραφία, και να πληροφορηθούν για τους μακροπρόθεσμους στόχους του Αγιογραφείου.

Έν συνεχεία, προβλήθηκαν σε οθόνη δύο ειδικές παρουσιάσεις, με θέματα «Το Παραδεισένιο Περιστεράκι της Αγιογραφίας» και «ΑΨηφιακή Έκθεσις Εικόνων: Τα δώρα του Πατέρα μας», οι οποίες έδωσαν έμφασι και ενίσχυσαν τον λόγο της Εισηγήσεως με την δύναμι της εικόνας.

Στο δεύτερο μέρος του προγράμματος, ο σεβαστός και αγαπητός Διδάσκαλος των Αγιογράφων της Μονής μας κ. Φίλιππος Μαρκόπουλος, καταξιωμένος Αγιογράφος, ανέπτυξε με ευχέρεια και χάρη θέματα περί των ζωγραφικών τρόπων της Ορθοδόξου Αγιογραφίας, όπως και για την θέση του Αγιογράφου στην Εκκλησία. Προέβη δε, σε παρουσιάσι επί πίνακος παραδείγματος

για τον χειρισμό των χρωμάτων, με συμμετοχή των παρευρεθέντων μαθητών. Επίσης, απήντησε με πληρότητα στα έρωτήματα που του απηύθυναν οι μαθητές. Τέλος, προσφέρθηκαν άναμνηστικά δώρα, κεράσματα και άλλα βοηθητικά στοιχεία, χρήσιμα για τους μαθητές της Αγιογραφίας, και έτσι έκλεισε η πολύ έπιτυχής αυτή «Σύναξις».

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὴν Ἔτνα Καλιφορνίας

ΤΗΝ Β΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 2/15.3.2009, ἐώρτασε ἡ Ἱερά Ἀνδρώα Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὴν Ἔτνα Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α., ἔδρα τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱεράς Συνόδου μας ἐν Ἀμερικῇ.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα κ. Χρυσόστομος μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ὀττάβα καὶ Β. Ἀμερικῆς κ. Ἀνδρονίκου τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ, τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου καὶ Κληρικῶν τῆς Ἐξαρχίας, παρουσία πολλῶν εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων προσκυνητῶν.

• Ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἐξαρχία μας, διὰ τῶν Ἀρχιερέων Αὐτῆς καὶ μὲ τὴν εὐλογία τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου, συνεφώνησε μετὰ τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀνδρονίκου τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ νὰ συνενώσουν τὶς προσπάθειές τους πρὸς μία Διορθόδοξη ἐνωτικὴ μαρτυρία στὴν Βόρειο Ἀμερικῇ, ὥστε νὰ δραστηριοποιούνται ὡς ἐνιαῖον Σῶμα Χριστοῦ στὴν ἀποτελεσματικώτερη διάδοσι τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Ζωῆς.

Εἰς ἀνταπόκρισιν αὐτοῦ, ὁ Σεβασμ. κ. Ἀνδρόνικος ἐτέλεσε τὸ ἱ. Μυστήριον τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου ἢ τὴν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, ἐντὸς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, στοὺς Ναοὺς τῆς Ἐξαρχίας μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος τοῦ Ρότσεστερ τῆς Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α. καὶ τῶν Ἁγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης στὸ Τορόντο τοῦ Καναδά, πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν καὶ χαρὰν τῶν εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων ἐνοριτῶν μας.

◀ • Ὡς προέκτασις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ Ἀγιογραφικοῦ γεγονότος, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ἡ πρώτη «Ἀγιογραφικὴ Σύναξις» Πατρῶν, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 15/28.3.2009 (5-8.30 μ.μ.) στὴν Αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Ἀνθουπόλεως Πατρῶν, ὅπου ἐφημερεύει ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος Μουρλᾶς, μὲ συμμετοχὴ ἀρκετῶν μαθητῶν καὶ ἐνδιαφερομένων.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς «Ἀγιογραφικῆς Συνάξεως» τῶν Ἀθηνῶν καὶ διεξήχθη ἐντὸς τοῦ ἰδίου κλίματος προσευχητικότητος, πνευματικότητος, διδασχῆς, μαθητείας καὶ ἐν γένει πολλαπλῆς ὠφελείας.

Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στο Κέντρο Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδιῶν Βούλας

ΤΗΝ Πέμπτη, 13/26.3.2009, πραγματοποιήθηκε μία φιλάνθρωπη επίσκεψη ἀγάπης στο Κέντρο Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδιῶν Βούλας Ἀττικῆς.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονή μας, μὲ Μοναχοὺς Αὐτῆς, Μοναχὲς ἀπὸ Μονές μας τῆς Ἀττικῆς καὶ Μέλη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» γιὰ μία ξεχωριστὴ ἀποστολή.

Στὸ Ἴδρυμα στὴν Βούλα οἱ ἐπισκέπτες ξεναγήθηκαν ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη κ. Δέσποινα Πετρίδη καὶ ἀντίκρυσαν ἓνα συγκλονιστικὸ θέαμα: παιδιὰ ἀνάπηρα, τὰ περισσότερα μὲ καθολικὴ ἀναπηρία στὸ σῶμα καὶ στὸν νοῦ,

καθηλωμένα στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου ἀπὸ τότε πὺν γεννήθηκαν, κάποια σήμερα ἡλικίας 20 καὶ 30 ἐτῶν! Τὰ περισσότερα δὲν μιλοῦσαν, μερικά μάλιστα δὲν ἄκουγαν ἢ δὲν ἔβλεπαν...

Ὅλα ὅμως ἀνεξαιρέτως δέχθηκαν αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψη ἀγάπης μὲ πολλὴ ἀνακούφιση καὶ χαρὰ! Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς καὶ οἱ συνοδοὶ του προσέφεραν συμπόνια καὶ εἰκονίτσες. Καὶ ὅλα τὰ ἀνάπηρα παιδιὰ ἔλαμπαν ἀπὸ ἱκανοποίησι καὶ μὲ τὰ ἀστραφτερά ματάκια τους ἔλεγαν ὅσα δὲν μπορούσαν νὰ ποῦν καὶ νὰ ἐκφράσουν μὲ τὴν γλῶσσα τους!

Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶναι ἐντελῶς ἐγκαταλελειμμένα ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς γονεῖς τους καὶ ἔτσι ἀναμένουν ἐναγώνια ἀκόμη καὶ τὸ παραμικρὸ χὰδι καὶ χαμόγελο τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅποιων ἐθελοντῶν ἐπισκεπτῶν μεταβοῦν γιὰ νὰ τὰ ἰδοῦν.

Ὅσα παιδιὰ μπορούσαν νὰ μιλήσουν, ἐξέφραζαν εὐχαριστίες καὶ εὐχὲς γιὰ τὸ ἐπικείμενο Πάσχα. Τὰ περισσότερα ὅμως παιδάκια εἶχαν κυριολεκτικὰ γαντζωθῆ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ τοὺς συνοδοὺς του καὶ δὲν τοὺς ἄφηναν νὰ φύγουν!

Κάποια παιδιὰ παρῶντρναν τοὺς ἐπισκέπτες νὰ ἔχουν χαρὰ, ἐνῶ ἄλλα ἔλεγαν ὅτι σκέπονταν τὰ ἀβόητητα παιδιὰ, διότι αὐτὰ τὰ ἴδια εἶναι ἀσφαλισμένα στὸ Ἴδρυμα. Οἱ στιγμὲς ἦταν πράγματι πολὺ συγκινητικὲς!...

Ἡ Προϊσταμένη τοῦ Ἰδρύματος κ. Πετρίδη εὐχαρίστησε θερμὰ τοὺς ἐπισκέπτες καὶ τοὺς μίλησε γιὰ τὰ προβλήματα καὶ τὴς δυσκολίες, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν αὐταπάρνηση τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖο ἐργάζεται θυσιαστικὰ, ἂν καὶ ὁ ἀριθμὸς του δὲν ἐπαρκῆ γιὰ τὴς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν.

Οἱ ἐπισκέπτες, πέρα ἀπὸ τὴν ὑπόσχεση προσευχῆς καὶ ἀγάπης, πρόσφεραν γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰδρύματος 60 παντελόνια φόρμας πὺν εἶχαν εἰδικὰ προμηθευθῆ, καὶ ἓνα μίξερ γιὰ τὸ ἄλεσμα τοῦ φαγητοῦ τους.

Ἐπρόκειτο γιὰ μία ἐπίσκεψη σὲ πραγματικὰ Ἐπιγείους Ἀγγέλους, ἡ ὁποία ἐδίδαξε, προβληματίσει, συγκλόνισε καὶ παραδειγματίσει...

Ἄλλη μία Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὴν Ἐταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιῶς

ΤΗΝ Κυριακὴ Δ΄ Νηστεϊῶν, 16/29.3.2009, ἄλλη μία ἐπίσκεψις ἀγάπης πραγματοποιήθηκε στὴν Ἐταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιῶς.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, μὲ Μοναχοὺς καὶ Μοναχῆς ἀπὸ τὶς Μονές τῆς Ἀττικῆς, Μέλη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» καὶ παιδιὰ τῶν Κατηχητικῶν ἀπὸ τὴν Φυλὴ καὶ τὸν Κολωνὸ μὲ τὶς Κατηχήτριές τους, μετέβησαν στὴν Στέγη Προστασίας Ἀνηλίκων στὰ Καμίνια τοῦ Πειραιῶς, γιὰ νὰ προσφέρουν λίγη χριστιανικὴ ἀγάπη καὶ ἀνθρώπινη ζεστασιὰ σὲ παιδιὰ πονεμένα, ἐγκαταλελειμμένα καὶ κακοποιημένα.

Ἡ συνάντησις τῶν ἐπισκεπτῶν μὲ τὰ παιδιὰ τῆς Στέγης ἔγινε σὲ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τὰ παιδιὰ ἔνωσαν τὶς φωνές τους καὶ τὶς καρδιές τους σὲ κοινὸ τραγούδι χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας.

Ἡ Διευθύντρια τῆς Στέγης κ. Χαραμιῆ ἔδωσε πληροφορίες γιὰ τὸν τρόπο λειτουργίας της καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ μίλησε μὲ χάρι γιὰ τὸ καθημερινὸ τους πρόγραμμα.

Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ἀπηύθυνε συγχαρητηρίους λόγους συμπαθείας καὶ συμπαροσάσεως.

Ἐν συνεχείᾳ, τὰ παιδιὰ ἔπαιξαν μαζὶ στὰ γήπεδα καλαθοσφαιρίσεως καὶ ποδοσφαίρου, μὲ τὴν συμμετοχὴ καὶ τῶν μεγάλων.

Στὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τῆς Στέγης, ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς διένειμε στὰ παιδιὰ δῶρα καὶ εὐλογίες.

Ἀξιοσημείωτη ἦταν καὶ ἡ συμμετοχὴ στὴν ἐπίσκεψι αὐτὴ τῆς κ. Θεοδώρας Μανωλάκου, μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Φαρμακοποιῶν τοῦ Κόσμου, ἡ ὁποία συμπαροστέκεται στὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τοῦ «Ἁγίου Φιλάρετου», τὸ ὁποῖο συνεχῶς, χάριτι Θεοῦ, διευρύνεται καὶ ἐμπλουτίζεται.

«Ὁ Οἰκουμενισμὸς ταπεινών

«Τὸ Πατριαρχεῖο μας

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Μεγάλη «Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως», ἡ δεκάτη ἑβδόμη κατὰ σειρὰν, τὴν ὁποία διοργανώνει κατ' ἔτος τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, κατ' ἀνάθειν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Ἡ «ΙΖ΄ Σύναξις», ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, εἶχε ὡς γενικὸ θέμα: «Ὁ Οἰκουμενισμὸς ταπεινώνει συνεχῶς τὴν Ὁρθοδοξία».

Τὴν Κυριακὴ, 23.2/8.3.2009, στὴν Αἶθουσα τοῦ Ξενοδοχείου «Νοβοτέλ» (Ἀθήνα, Πλατεία Βάθης), ἡ προσέλευσις τῶν ἐνδιαφερομένων γιὰ μίαν σοβαρὴ καὶ υπεύθυνη ἐνημέρωσι στὰ φλέγοντα θέματα τῆς Πίστεως ὑπερέβη κάθε προηγούμενο καὶ προεκάλεσε τὸ ἀδιαχώρητο.

Παρίσταντο οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, πολλοὶ Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὡς καὶ ἐπίσημοι: ὁ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Ἀθ. Μπούρας, ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, ἡ Ἐπιλαχοῦσα Βουλευτὴς κ. Κων. Τριλίκη, ὁ Δημ. Σύμβουλος Φυλῆς κ. Βασ. Γκόλτσιος κ.ἄ.

■ Ἰδιαιτέρα αἰσθησι προεξένησε ἡ συμμετοχή, γιὰ πρώτη φορά, τῆς περίπου 40μελοῦς «Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας» («Ο.Ε.ΒΥ.Χ.»), ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Πρωτοψάλτου καὶ Καθηγητοῦ κυρίου Μιχαὴλ Μακροῦ, τὸ μουσικὸ πρόγραμμα τῆς ὁποίας ἀνεβίβασε πολὺ τὴν ποιότητα τῆς «ΙΖ΄ Συνάξεως».

Ἡ «Ο.Ε.ΒΥ.Χ.» ἔψαλε τὰ ἐξῆς (33΄):

νει συνεχῶς τὴν Ὁρθοδοξία»

εἶναι πλέον ἀκέφαλο...»

• «Τῆ Ὑπερμάχῳ...», ἦχ. πλ. δ', Κοντάκιον • «Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα Σου...», ἦχ. β', Ἀπολυτίκιον • «Τριάδος θεράποντες...», ἦχ. δ', Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν • Στίχους Δοξολογίας, ἦχ. α', Πέτρου Λαμπαδαρίου († 1788) • Κατανυκτικὰ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τοὺς ὀκτῶ ἡῶς • «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν...», ἦχ. πλ. δ', Ἰδιόμελον Κατανυκτικοῦ Ἐσπερινοῦ Κυριακῆς Α' Νηστειῶν, Ἰακώβου Πρωτοψάλτου († 1800) • «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός...», ἦχ. πλ. β', Στίχοι Μεγάλου Ἀποδείπνου, Πέτρου Λαμπαδαρίου († 1788) • Κράτημα «τεριρέμ», ἦχ. α', Ἁγίου Ἰωάννου Κουκουζέλου (ΙΓ' αἰ.) • «Τίς Θεὸς μέγας...», ἦχ. βαρῦς.

■ Ὁ Θεοφιλέτατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξεφώνησε τὴν κεντρικὴ Ὀμιλία τῆς «ΙΖ' Συνάξεως», μὲ τίτλο: «Ὁ Οἰκουμενισμὸς ταπεινώνει συνεχῶς τὴν Ὁρθοδοξία» (53').

Ὁ Θεοφ. Κυπριανός, • **στὸ πρῶτο μέρος** τῆς Ὀμιλίας του ἀναφέρθηκε στὴν σχέσι τῆς Μετανοίας καὶ τοῦ Ἀντι-αιρετικοῦ Λόγου, προκειμένου νὰ κατανοηθῆ ἡ κριτικὴ ἀναφορὰ μας στὴν αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ κατὰ τὴν περίοδο τῶν Ἁγίων Νηστειῶν • **στὸ δεύτερο μέρος**, ὁ Θεοφ. Κυπριανός περιέγραψε ἐν συντομίᾳ τὴν συμβολὴ τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὴν ταπείνωσι τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ Ὅποια ἔχει μὲν ὑποστῆ «μερισμόν», διαίρεσι, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως (1920, 1924), μάλιστα μέσῳ τῶν πατριαρχῶν Ἀθηναγόρου καὶ Δημητρίου, ἀλλὰ διὰ μέσου αὐτοῦ (κ. Β.) ὁ «μερισμὸς» τείνει νὰ παγιωθῆ ὀριστικῶς ἢ εὐθύνη τοῦ κ. Β. εἶναι μεγίστη, διότι ἐνῶ γνωρίζει ἄριστα τὴν βαθυτάτην κρίσιν, τὴν ὁποίαν διέρχεται ὁ Οἰκουμενισμὸς, αὐτὸς ἐπιμένει, ἐνεργῶν καὶ ὀμιλῶν συνεχῶς στὴν

■ Ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς τριακονταετίας ἀπὸ τῆς ὀσιακῆς Κοιμήσεώς του († 25.3.1979)

Ὁ Ὁμολογητὴς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος Πόποβιτς Ἐρμηνεύων Πνευματοκινήτως τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Παῦλο*

«Γνωῖνάι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ,
ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα τοῦ Θεοῦ» (Ἐφεσ. γ' 19)

...**ΓΛΥΚΑ**, ἀθόρυβα καὶ εὐκολα ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστὸ γίνεται ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Χωρὶς ὅμως τὸν Σωτῆρα Χριστὸ ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἔνα κατορθώνουμε. Γεμίζουμε τὸν ἑαυτό μας μὲ τὶς ἁμαρτίες καὶ τὰ πάθη καὶ ἔτσι ἀόρατα γεμίζουμε τὸν ἑαυτό μας μόνο μὲ τὸν διάβολο, μὲ τὸ πλῆρωμα τοῦ διαδόλου.

Γιατί, διὰ μέσου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ πάθους, αὐτὸς (ὁ διάβολος) κρυφὰ καὶ ἀόρατα, «ἐν τῷ κρυπτῷ» ζῆ σὲ μᾶς ἀόρατα καὶ κρυφὰ συμμετέχει στὶς σκέψεις μας, ἀόρατα καὶ κρυφὰ ἐνεργεῖ στὶς αἰσθήσεις μας, στὰ αἰσθητήματά μας, στὶς ψυχικὲς μας διαθέσεις, στὰ

←
προοπτικὴ τοῦ ὁράματος «μιᾶς θαρραλέας ἐλπιδοφόρου Οἰκουμενικῆς Θεολογίας, ἡ ὁποία δὲν συνθηκολογεῖ μπρὸς σὲ ἐμπόδια» • **στὸ τρίτο μέρος**, ὁ Θεοφ. Κυπριανὸς ἀνέφερε τὴν ἀντιρροητικὴ στάσι τῶν συγχρόνων μας Ἀγιορειτῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου νὰ δηλώνουν, ὅτι «βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τὸ Πατριαρχεῖο μας εἶναι πλέον ἀκέφαλο, ἀφοῦ ὁ Οὐρανὸς διέγραψε τὸν νῦν Πατριάρχη ἀπὸ τὴν λίστα τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν»...

■ **Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος ἀνοῖξε τὴν «ΙΖ' Σύναξι»** καὶ *εἰσήγαγε* τὸ ἀκροατήριο στὸ θέμα Αὐτῆς, μὲ τὴν Ὅποια συμπληρώνονται δεκαπέντε (15) ἔτη τῶν ἐνημερωτικῶν «Συνάξεων» μας, τέλος δὲ καὶ *ἐπελόγησε* τὴν σημαντικὴ αὐτὴ *Ἐκδήλωσι* (8.30').

■ **Ὅπως καὶ στὸ παρελθόν**, προβλήθηκε μία ταινία, τὴν φορὰ αὐτὴ ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῶν «Συνάξεων» μας, μὲ τίτλο: «**Οἰκουμενισμός: πορεία ἐκτὸς τῶν "ὁρίων" τῆς Ἐκκλησίας**» (1996), τόσο γιὰ λόγους ἐπετειακοῦς (15ετία), ὅσο καὶ γιὰ νὰ τεκμηριωθῇ ἐποπτικά, ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις ἀποτελεῖ διαχρονικὰ μία διαρκῆ *ταπείνωσι* τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας, μία ἔντονη *μείωσι*, μία κυριολεκτικὰ *προδοσία* Αὐτῆς (50').

■ **Ὁ Θεοφ. Κυπριανός**, κατὰ τὴν *Καταληκτικῆριον Ἀναφοράν* του (9.30'), προσέφερε μία εἰδικὴ εὐλογία στὴν «**Ο.Ε.ΒΥ.Χ.**», μέσω τοῦ Χοράρχου κ. Μιχαὴλ Μακρῆ: τὴν μεγάλων διαστάσεων ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης.

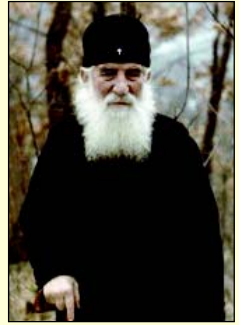
Στὸ πολυπληθέστατο ἀκροατήριο διενεμήθη ὡς Ἀναμνηστικὸν μία θαυμάσια Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, τοῦ Μάρτυρος αὐτοῦ καὶ Φωτιστοῦ τοῦ Γένους μας, τοῦ Ὁποίου ἡμεῖς, οἱ ἐλέω Θεοῦ Ἀντι-οικουμενισταί, καλούμεθα νὰ διαφυλάξωμε τὴν Ἱερὰν Παρακαταθήκην.

■ Ἡ «**ΙΖ' Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως**», χάριτι Θεοῦ, ἐγράφη καὶ αὐτὴ στὶς σελίδες τοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ καὶ συνέβαλε μὲ τὸν τρόπο καὶ τὸ μῆνυμά της στὴν διατήρησι καὶ ἀναθέρμανσι τοῦ ἀντι-αιρετικοῦ κλίματος ἐναντίον τῆς ἀντροδοξοῦ Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

• **Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!...**

← ἔργα μας, σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες καὶ φάσεις τῆς ζωῆς μας. Ἀόρατα καὶ κρυφὰ ἀδικεῖ μὲ τὶς ἀδικίες μας, διαφθείρει μὲ τὰ πάθη μας, ψεύδεται μὲ τὰ ψέματά μας, ἀπληστεῖ μὲ τὴν ἀπληστία μας, προξενεῖ κακὸ μὲ τὶς κακίες μας, μισεῖ μὲ τὰ μίση μας, κακίζει μὲ τὴν κακότητά μας, ἀμαρτάνει μὲ τὶς ἀμαρτίες μας.

Ἔτσι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι γινόμαστε «ψυχικὰ» «τέκνα διαβόλου» (Α΄ Ἰω. γ΄ 8) καὶ αὐτὸς γίνεται «ψυχικὰ» πατέρας μας (Ἰω. ἡ΄ 44) καὶ βασιλεύει σὲ ὅλους τοὺς θρόνους τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως: καὶ στὸν θρόνο τοῦ μυαλοῦ καὶ στὸν θρόνο τῆς καρδιάς καὶ στὸν θρόνο τῆς συνείδησης καὶ στὸν θρόνο τῆς θέλησης.

Διὰ μέσου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ πάθους, ὁ διάβολος «ψυχικὰ» ὅλος ἐνσαρκώνεται στὸ ἀνθρώπινο ὄν. Ἄν δὲν ἦταν ὅλος ὁ διάβολος στὸ γήινο καὶ ἀνθρώπινο ὄν, τότε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θὰ ἐρχόταν μὲ τὴν ἐνσαρκωσὴ Του στὸν κόσμο μας, οὔτε θὰ γινόταν ἄνθρωπος. Ἐξαιτίας αὐτοῦ κανένας ἐκτὸς ἀπὸ Αὐτὸν τὸν Μοναδικὸ καὶ Ἀληθινὸ Θεὸ δὲν θὰ μποροῦσε καὶ δὲν μπορεῖ νὰ νικήσει τὸν διάβολο καὶ τὴν μεγάλη, κεφαλαιώδη δύναμή του: τὴν ἀμαρτία καὶ τὸν θάνατο. Αὐτὸ μποροῦσε νὰ τὸ πράξει καὶ πραγματικὰ τὸ ἐπραξε καὶ πάντοτε τὸ πράττει μόνον Αὐτός, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς. Καὶ Αὐτὸς τὸ ἐπραξε αὐτό, δίδοντας στὴν ὑπαρξή μας «ὄλο τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος», ποῦ δίδεται στὴν Ἐκκλησία Του, διὰ μέσου τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ τῶν ἁγίων Ἀρετῶν.

Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ μας εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ δύο: ἡ ἀγώνας «διαβολοενσαρκωσης» ἢ ἀγώνας «Θεοενσαρκωσης». Ἐγώ, ἐσύ, αὐτός, ἐμεῖς ὅλοι, ἐνσαρκώνουμε στὸν ἑαυτό μας, στὴν ὑπαρξή μας τὸν διάβολο μὲ τὴν βοήθεια τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν παθῶν, μὲ τὴν βοήθεια τῆς φιληδονίας καὶ τῆς φιλαμαρτίας γενικὰ ἢ ἐνσαρκώνουμε στὸν ἑαυτό μας, στὴν ὑπαρξή μας τὸν Θεὸ καὶ Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, μὲ τὴν βοήθεια τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ τῶν ἁγίων Ἀρετῶν.

Ὁ Θεὸς ἐγίνε ἀνθρώπος γιὰ νὰ ἐκδιώξει τὸν διάβολο ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ μόνον Αὐτὸς νὰ κατοικήσει σὲ αὐτὸν (Β΄ Κορ. στ΄ 16-17, Ἐβρ. β΄ 14 καὶ γ΄ 6, Ἰω. ιδ΄ 23). Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εὐαγγελικὴ ἐντολὴ εἶναι καὶ σαφὴς καὶ φυσικὴ καὶ ἀπαραίτητη: «ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ», μὲ κάθε πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ καθημερινή μας ἔννοια καὶ φροντίδα, τὸ καθημερινὸ μας καθήκον πρέπει νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ ἀγώνας: ἀσταμάτητα νὰ κάνουμε στὴν ψυχὴ μας καὶ στὸ σῶμα μας ὅ,τι διατάσσει ὁ Κύριος, μὲ τὶς θεϊκὲς δυνάμεις τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ τῶν ἁγίων Ἀρετῶν καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα καὶ πάνω ἀπ' ὅλα μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν νηστεία, γιατί μὲ τὴν βοήθεια αὐτῶν ἐκδιώκεται κάθε εἶδος διαβολικῆς ἀκαθαρσίας, ἐκδιώκεται κάθε διάβολος καὶ ὅλοι οἱ διάβολοι (Ματθ. ιζ΄ 21, Β΄ Κορ. ζ΄ 1).

Καὶ τί εἶναι ὄλο αὐτό; Δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, ἀπὸ ἓναν ἀδιάκοπο ἅγιο ἀγώνας γιὰ τὴν θέωση τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, τὴν «ἐπιφορὰ» (συγκέντρωση) σ' αὐτὴν τῶν θεϊκῶν δυνάμεων καὶ διαβίωση σ' αὐτὲς καὶ μὲ τὴν βοήθεια αὐτῶν καὶ διὰ μέσου αὐτῶν διαβίωση στὸν Θεό· γιατί ἐμεῖς σ' αὐτὸ εἴμαστε «κεκλημένοι» ἀπὸ τὸν θαυμαστὸ Κύριο καὶ Σωτῆρα: νὰ καταστοῦμε «θείας κοινωνοὶ φύσεως» (Β΄ Πέτρ. α΄ 4).

Καὶ σὺ καὶ ἐγὼ καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι μας γινόμαστε «Θείας κοινωνοὶ φύσεως» καὶ πληρωνόμαστε μὲ κάθε πλήρωμα τῆς Θεότητος, ὅταν ζοῦμε μὲ τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, γιατί σὲ αὐτὴν εἶναι ὄλος Αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ Κύριος. Ὅταν ζοῦμε μὲ τὴν

Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Κασσαβέτειας Βόλου

Τὸ Σάββατο, 1/14.3.2009, πραγματοποιήθηκε ἄλλη μία σημαντικὴ ἐπίσκεψις ἀγάπης στοὺς φυλακισμένους Ἀδελφούς μας.

Μεγάλη ὁμάδα προσκυνητῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, ἡ ὁποία περιελάμβανε Κληρικούς, Μοναχοὺς καὶ Μοναχές ἀπὸ Ἱερὲς Μονῆς μας τῆς Ἀττικῆς καὶ μέλη τῶν Φιλανθρωπικῶν Συλλόγων μας «Ἅγιος Κυπριανός» ἀνδρῶν καὶ «Ἅγιος Φιλάρετος Ἐλεήμων» γυναικῶν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν κῶρο τῆς Μονῆς μας τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου μὲ προορισμὸ τῆς Ἀγροτικῆς Φυλακῆς Κασσαβέτειας Βόλου. Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν δευτέρη ἐπίσκεψι στὶς Φυλακὲς αὐτὲς ἐντὸς τῶν τεσσάρων τελευταίων μηνῶν.

Ἐκεῖ, τοὺς ὑποδέχθηκαν μὲ ἐγκαρδιότητα ὁ Ἀρχιφύλακας καὶ ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς καὶ μὲ προθυμία καὶ εὐγένεια τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ τὶς τρεῖς πτέρυγες τῶν Φυλακῶν, προκειμένου νὰ συναντήσουν τοὺς 180 συνολικὰ Κρατούμενους.

Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ἀπύθυνε ἐγκάρδιο μῆνυμα ἀγάπης στοὺς Κρατούμενους, τὸ ὁποῖο ἐπέδρασε μαλακτικὰ στὶς ψυχές τους. Ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ οἱ συνοδοὶ του ἔβαλαν ἐδαφιαία μετάνοια στοὺς Κρατούμενους γιὰ νὰ ζητήσουν συγχώρησι, διότι καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἰδικῶν τους λαθῶν αὐτοὶ εὐρέθησαν στὴν φυλακὴ, οἱ Κρατούμενοι συγκινημένοι ἀνταπέδωσαν τὴν μετάνοια, ζητοῦντες συγχώρησι.

Ἡ συγκίνησις κορυφώθηκε ὅταν ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ἀσπάζοταν ἕναν-ἕναν ὅλους τοὺς Κρατούμενους καὶ οἱ συνοδοὶ του προσέφεραν σὲ αὐτοὺς δῶρα (εἶδη πρώτης ἀνάγκης, γλυκύσματα κλπ.).

Ἐνας ἐκπρόσωπος τῶν φυλακισμένων ἐξέφρασε ἐκ μέρους τους θερμὲς εὐχαριστίες καὶ ἔδωσε τὴν βεβαίωσι ὅτι μετανοοῦν γιὰ τὰ λάθη ποὺ διέπραξαν καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ζητήσουν τὴν συγγνώμην τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ὑπεύθυνοι καὶ τὸ προσωπικὸ τῶν Φυλακῶν, ποὺ ἦταν ἰδιαίτερα ἐξυπηρετικοὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς, συγκινήθηκαν πάρα πολὺ καὶ κατέβαλαν προσπάθεια νὰ καθυστερήσουν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο τὴν ἀποχώρησι τῶν ἐπισκεπτῶν. Μάλιστα ὁ Ἀρχιφύλακας, εἰς ἔνδειξιν εὐαρεσκείας, προσέφερε κέρασμα σὲ ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες σὲ κατάστημα στὸν Ἄλμυρὸ Μαγνησίας.

Οἱ ἐπισκέπτες/προσκυνητὲς ἀνεχώρησαν ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα κατάφορτοι ἀπὸ πλούσια συναισθήματα καὶ βιώματα καὶ μὲ μεγάλη εὐχαριστίαν στὸν Δωροεδότη Θεὸ γιὰ τὴν νέα Του αὐτὴ ἀνεκτίμητη Εὐλογία.

δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ, γιὰτὶ σὲ αὐτὴν εἶναι ὅλος Αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ Κύριος. Ὅταν ζοῦμε μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιὰτὶ σὲ αὐτὴν εἶναι ὅλος Αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ Κύριος. Διὰ μέσου αὐτῶν, σὲ σένα, σὲ μένα, σὲ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ζῆ ὅλο τὸ πλῆρωμα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ μᾶς δίδεται γιὰ τὶς ἅγιες Ἀρετὲς στὰ ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Ναί, τῆς Ἐκκλησίας, μόνο τῆς Ἐκκλησίας.

(*) Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολὴ Ἀποστόλου Παύλου, σελ. 138-141, μτφρ. Μιχαήλ Σ. Χρυσανθόπουλου, ἐκδ. Βασ. Ρηγόπουλου, Θεσσαλονίκη (ἀ.χ.).

Ἱερὸν Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους καὶ Θεοβαδίστους Τόπους τῆς Ἁγίας Γῆς - Ὁρους Σινᾶ

ΜΕ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου μας, τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας μας καὶ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ ἁσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, ὁμάδα πενήντα πιστῶν πραγματοποιήσαμε ἑβδομαδιαῖο Ἱερὸν Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους καὶ Θεοβαδίστους Τόπους, στὸ Ἰσραὴλ, τὴν Παλαιστίνη καὶ τὸ Σινᾶ, ἀπὸ τὸ Σάββατον τῆς Διακαινησίμου, 12/25.4.2009, ἕως καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Ὁωμᾶ, 19.4/2.5.2009, ὑπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, Ἀναπληρωτὴ Πρόεδρο.

Τὴν διοργάνωσι τοῦ Προσκυνηματος εἶχε ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» καὶ τὴν συνεργασία τοῦ Γραφείου Ταξιδίων «Κιτσάκης Τούρς» (Βηλαρᾶ 2, Ὁμόνοια Ἀθηνῶν).

Μετὰ τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ συμμετείχαν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, τρία ἔτερα μέλη ἐκ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱεράς Μονῆς μας, ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱεράς Γυναικείας Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς Γερόντισσα Ταξιαρχία μὲ τέσσερις ἀκόμη Ἀδελφές τοῦ Ἱεροῦ Αὐτοῦ Κοινοβίου, ἑπτὰ Μοναχὲς ἀπὸ τρεῖς ἄλλες Ἱερές Γυναικεῖες Μονές μας τῆς Ἀττικῆς, καθὼς καὶ τριάντα καὶ πλέον ἐκ τῶν λαϊκῶν πνευματικῶν μας τέκνων, κυρίως ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Λεκανοπεδίου, ἀλλὰ καὶ τινων ἐκ Πατρῶν, συμπεριλαμβανομένων θεβαίως Μελῶν τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος» ὑπὸ τὴν Πρόεδρο Αὐτοῦ κ. Εἰρήνη Ἀρχοντούλη.

Ὁ ὑπεύθυνος τοῦ Ταξιδιωτικοῦ Γραφείου κ. Γεώργιος Κιτσάκης, πτ. θεολογίας, μὲ εἰδικὲς πλούσιες γνώσεις ἑβραϊκῆς καὶ ἀραβικῆς γλώσσης, ἱστορίας κλπ., ἀπεδείχθη πραγματικὰ πολῦτιμος ἀρωγὸς καὶ ἡ συνεισφορά του στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀλησμονήτου αὐτοῦ Ἱ. Προσκυνηματος θεωρεῖται πολὺ μεγάλη.

* * *

Ἐφίχθηκαμε ἀεροπορικῶς στὸ Τελ Ἀβίβ τοῦ Ἰσραὴλ τὶς πρῶτες πρωινῆς ὥρες τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, 12/25.4.2009.

Ἀπὸ ἐκεῖ, ἐπιβιβασθήκαμε σὲ εἰδικὸ λεωφορεῖο καὶ περὶ τὰ ξημερώματα σταθμεύσαμε στὸ πρῶτο Ἱ. Προσκύνημα, στὸν περίφημο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στὴν Λύδδα, ὅπου στὴν Κρύπτη Αὐτοῦ ὑπάρχει ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου.

• **Κατόπιν**, ἀνήλθαμε στὴν Ἁγία Πόλι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰσήλθαμε πεζῇ διὰ τῆς Πύλης τῆς Δαμασκοῦ στὰ στενὰ δρομάκια τοῦ ἀραβικοῦ τομέως ἐντὸς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως μὲ κατεύθυνσι τὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως.

Μὲ δέος, συστολὴ καὶ συγκίνησι εἰσήλθαμε στὸν πῶ θεοσαστὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας καὶ προσπέσαμε στὸν ἐνώπιόν μας κείμενο Ἱερὸ καὶ Μυροβόλο Λίθο τῆς Ἀποκαθλώσεως. Κατόπιν, ἀνήλθαμε κλίμακα καὶ βρεθήκαμε στὸν Βράχο τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ. Ἐκεῖ προσκύνησαμε ταπεινὰ τὴν Ὀπίην, ἔνθα ἐστήθη καὶ ὑψώθη ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρός!... Κατήλθαμε ἀπὸ ἄλλη κλίμακα καὶ εἰσήλθαμε στὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀδάμ ὅπου ἦταν δυνατόν νὰ ἰδοῦμε τὸν σχισθέντα βράχον ἀπὸ

τὸν σεισμόν ποὺ συνώδευσε τὸ «Τετέλεσται» τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, εἰσήλθαμε καὶ προσκυνήσαμε στὰ Παρεκκλήσια τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀπὸ τὴν Ἁγία Βασιλομήτορα καὶ Ἰσαπόστολο Ἐλένη, τῶν Ἀγίων Κλαπῶν, τῆς Προσωρινῆς Φυλακῆς τοῦ Κυρίου μας, τοῦ «Διεμερίσαντο τὰ Ἰμάτιά μου», τῆς Φραγγελώσεως, τοῦ Ἁγίου Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου, τοῦ τάφου τοῦ Μυροφόρου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας Κηδευτοῦ τοῦ Σωτῆρος μας κ.ἀ., ὡς ἐπίσης καὶ στὸ μεγάλο Καθολικὸ τῆς Ἀναστάσεως. Τέλος, εἰσήλθαμε καὶ προσκυνήσαμε μετὰ συντριβῆς καὶ κατανύξεως στὸν

Παναγίο και Ζωοδόχο Τάφο του Κυρίου μας...

• **Έξηλασαμε** του Πανιέρου Ναού της 'Αναστάσεως και άκολουθήσαμε την 'Οδόν του Μαρτυρίου, δηλ. τόν δρόμον διά του οποίου διήλθε ο Κύριός μας βαστάζων τόν Σταυρόν Του, από τόν Πραιτώριο μέχρι τόν Γολγοθά.

'Εν συνεχεία, μετέβημεν στήν 'Ορθόδοξη Μονή του Πραιτωρίου, όπου υπάρχει ή Φυλακή του Κυρίου ήμών, οί Φυλακές τών Συσταυρωθέντων Αύτῶ δύο Ληστών, ὡς και ή Φυλακή του Βαραββά.

Κατόπιν, έπισκεφθήκαμε στήν Μονή της 'Αγίας 'Αννης (παπικῶν), όπου υπάρχουν τά έρείπια της γνωστής από τόν "Άγιον Εύαγγέλιον Προβατικής Κολυμβήθρας ή Κολυμβήθρας της Βηθεσδά, όπου ο Κύριός μας ήγειρε τόν από τριακόνα ὀκτώ έτών Παράλυτον.

Πλησίον αὐτῆς, εὐρίσκειται ή 'Ορθόδοξος Μονή τών 'Αγίων Θεοπατόρων 'Ιωακείμ και 'Αννης, επί του οίκου αὐτῶν, όπου υπάρχει ο χώρος της Γεννήσεως της Παναγίας μας και της Ταφῆς τών 'Αγίων Θεοπατόρων.

Επόμενος σταθμός μας ήταν ή παπική Μονή του Λιθόστρωτου.

Τόν προσκύνημα της ήμέρας ὠλοκληρώθηκε με έπίσκεψι στήν 'Ιερά Μονή του 'Αγίου Νικοδήμου του Νυκτερινού Μαθητού. Στόν χώρο αὐτό διεξήχθη ο γνωστός Διάλογος του Κυρίου μας με τόν Νυκτερινό Μαθητή Νικόδημο περί πνευματικής ἀναγεννήσεως, και έπίσης στήν Μονή εὐρίσκειται ή Φυλακή του 'Αγίου 'Αποστόλου Πέτρου, από όπου τόν εξέβαλε 'Αγγελος Κυρίου και τόν έσωσε «έκ χειρός 'Ηρώδου και πάσης της προσδοκίας του λαού τών 'Ιουδαίων».

Τελικῶς, άργά τόν έσπέρας του Σαββάτου της Διακαινησίμου, μετέβημεν ὀδικῶς έξ 'Ιερουσαλήμ εις 'Ιεριχώ. Διήλθαμε από την έρημο της 'Ιουδαίας και κατήλθαμε περί τά τριακόσια μέτρα υπό την στάθμην της Μεσογείου θαλάσσης! Κατόπιν σχετικῶν έλέγχων, φθάσαμε στήν Παλαιστινιακή 'Ιεριχώ, άφου πρώτα κάναμε μία παράκαμψι από την πορεία μας προκειμένου νά ιδούμε την έρειπωμένη Μονή του 'Αγίου Εύθυμίου του Μεγάλου...

* * *

ΤΗΝ Κυριακή του Θωμά, 13/26.4.2009, μετά την ι. 'Ακολουθία που τελέσαμε, μετέβημεν στήν 'Ιερά Μονή του 'Αγίου Προφήτου 'Ελισαίου στήν 'Ιεριχώ, στήν αὐλή της οποίας υπάρχει ή περίφημη Συκομορέα, επί της οποίας ἀνήλθε ο πλούσιος αρχιτελώνης Ζακχαίος, για νά ιδῆ τόν διερχόμενο Κύριό μας, «ὅτι τῆ ηλικία μικρός ήν».

προσκυνήσαμε τόν ἄφθαρτο ι. Λείψανο του 'Οσίου 'Ιωάννου του νέου 'Ασκητού εκ Ρουμανίας († 5.8.1960).

• **Κατόπιν**, μετέβημεν στήν 'Ιερά Μονή του 'Αγίου Γερασίμου του 'Ιορδανίτου (ἀραβιστι γνωστή ὡς Μονή της Πέρδικας Ε' αί.), όπου προσκυνήσαμε τόν Καθολικόν της Μονῆς και τόν σπηλαιώδες Παρεκκλήσιον, έντός του οποίου διέμεινε κατά την Παράδοσι ή 'Αγία Οικογένεια, ὅταν διέφευγε στήν Αίγυπτο.

• **Από εκεί**, κατευθυνθήκαμε στήν Βηθανία, όπου προσκυνήσαμε τόν Τάφο του 'Αγίου Λαζάρου του Τετραμέρου, τόν ὅποιον ήγειρε ο Κύριός μας εκ νεκρῶν, ὡς έπίσης και την

Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καὶ Μαρίας ἡ τῆς Προῦπαντήσεως.

• **Ἐν συνεχείᾳ**, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, μὲ πρῶτο σταθμὸ τὸ Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος, στοὺς πρόποδες τοῦ Ὄρους, στὴν περιοχὴ τοῦ Χειμάρρου τῶν Κέδρων ἢ τῆς Γεθσημανῆ ἢ τῆς Κοιλάδος τοῦ Ἰωσσαφάτ. Ἐκεῖ, προσκυνήσαμε στὸν χώρο τοῦ Λιθοβολισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος τῆς Πιστεῶς μας.

Κατόπιν, κατευθυνθήκαμε στὸν παρακείμενο Κήπο, ὅπου ἐγίνε ἡ Προσευχὴ τῆς Ἀγωνίας τοῦ Κυρίου μας πρὸ τοῦ Πάθους, ἀλλὰ καὶ ἡ Προδοσίᾳ καὶ ἡ Σύλληψίς Του ὑπὸ τῶν ἀνόμων.

Ἀμέσως μετὰ, κατευθυνθήκαμε στὸ Θεομητορικὸ Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆ, ὅπου ὑπάρχει τὸ Ἅγιο καὶ Πανίερο Κουβούκλιο τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ εἶναι ἐνθρονισμένη ἡ περιφημὸς θαυματουργὸς Ἀχειροποίητος Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἱεροσολυμιτίσεως, καὶ αἰσθανθήκαμε θεϊὰν γλυκύτητα καὶ παρηγορίαν...

• **Ἐν συνεχείᾳ**, ἀνήλθαμε στὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, στὸ σημεῖο ἀπὸ ὅπου ὁ Κύριός μας ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Ὁ χώρος ἀνήκει σὲ μουσουλμάνους. Ἐντὸς μικροῦ κυκλικοῦ κτηρίου εὐρίσκεται ὁ Βράχος, μὲ τὸ θεῖο ἐκτύπωμα τοῦ Πέλματος τοῦ Θεανθρώπου, ἐκ τοῦ ὁποῖο ὁ Σωτῆρας μας ἀνήλθε εἰς οὐρανοῦς.

Πλησίον αὐτοῦ, κατήλθαμε σὲ ἕτερο σπηλαιώδη χώρο, ἀνήκοντα ἐπίσης σὲ μουσουλμάνους, ὅπου ἀσκήτεψε ἡ περίφημη γιὰ τὴν μετάνοιά της Ὁσία Πελαγία.

• **Ἀπὸ ἐκεῖ**, μετέβημεν ἀνατολικά τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, στὴν περιοχὴ τῆς Βηθσαφαγῆ, ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀνακαινισμένη Ὁρθόδοξη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Βαϊφόρου.

* * *

ΤΗΝ Δευτέρα, 14/27.4.2009, ταξιδεῦσαμε ὁδικῶς πρὸς τὴν Χερσόνησο τοῦ Σινᾶ στὴν Αἴγυπτο. Κατευθυνθήκαμε ὁδικῶς στὸ ἐσωτερικὸ τῆς γρανιτένιας Χερσονήσου καὶ φθάσαμε ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα στὴν θρυλικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Ὅπισθεν τοῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Βάτου εἶδαμε τὴν συστάδα τοῦ μεταφυτευθέντος Φυτοῦ, ὡς καὶ τὸ μέχρι σήμερα σωζόμενο φρέαρ τοῦ Ἰωθῶρ. Ἐν συνεχείᾳ, ξεναγηθήκαμε στὸ πρότυπο Μουσεῖο τῆς Μονῆς, ὅπου θαυμάσαμε τοὺς πιδ ἀντιπροσωπευτικοὺς ἐκ τῶν κειμηλιακῶν θησαυρῶν τῆς (Εἰκόνας, Βιβλία, Ἄμφια, Μικροτεχνία κλπ.).

Πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ἀρχίσαμε τὴν ἀνοδὸ μας πεζοποροῦντες -καὶ ὀλίγοι διὰ καμηλῶν- στὴν Ἁγία Κορυφῆ, τὸ Ὄρος Χωρηβ, ὅπου ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς ἔλαβε τὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὅπου εἶδε, ὅπως καὶ ὁ Προφήτης Ἡλίας, τὴν Δόξαν τοῦ Θεοῦ. Στὴν Ἁγία Κορυφῆ ἐτελέσθη ὑπαιθρίως σύντομη ἰ. Ἀκολουθία καὶ ἐψάλθησαν εὐχαριστήριο ὕμνοι. Εὐρισκόμενοι σὲ ὑψόμετρο σχεδὸν 2.500 μέτρων, ἀτενίσαμε μίᾳ πανοραμικῇ καὶ μεγαλειώδη θεᾷ. Μᾶς περιέβαλε ὄντως μίᾳ ἄγρια καὶ ὑπερκόσμια μεγαλωσύνη!...

Τὶς πρῶτες πρωϊνῆς ὥρες τῆς Τρίτης, 15/28.4.2009, εὐρισκόμεθα καὶ πάλι στὴν Μονή.

Εκεί, είχαμε την τιμή να συναντήσουμε εκτός προγράμματος τὸν Ἡγούμενο Αὐτῆς Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπο Σινά κ. Δαμιανό, ὁ ὁποῖος μᾶς δέχθηκε μὲ ἐγκαρδιότητα καὶ θερμῆ. Ἐν συνεχείᾳ, ξεναγηθήκαμε στὸ περίφημο Καθολικὸ τῆς Μονῆς τοῦ ΣΤ΄ αἰ., ὅπου καὶ προσκυνήσαμε τμῆμα τοῦ ἱ. Λειψάνου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῆς Πανσόφου. Διήλθαμε ἐν συντομίᾳ ἀπὸ τὸ Ὅστεοφυλάκειο τῆς Μονῆς καὶ ἀπὸ ὠρισμένους ἄλλους χώρους καὶ ἐτοιμασθήκαμε γιὰ τὴν ἀναχώρησίν μας στὴν Ἱερουσαλήμ πρὸ τῆς μεσημβρίας, ὅπου καὶ φθάσαμε τὸ βράδυ.

* * *

ΤΟ πρωΐ τῆς Τετάρτης, 16/29.4.2009, κατευθυνθήκαμε ὁδικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὴν Γαλιλαία. Διήλθαμε ἀπὸ τὴν ἐβραϊκὴ πόλι Μπέϊτ-Σέαν, τὴν ἀρχαία γνωστὴ Σκυθόπολι, καὶ φθάσαμε στὸ νότιο ἄκρο τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος, στὴν περιοχὴ ἐκείνη τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ὅπου τελοῦνται οἱ συμβολικὲς βαπτίσεις τῶν Προσκυνητῶν.

Ἀφοῦ εἰσήλαμε στὸν ποταμὸ ἐνδεδυμένοι λευκοὺς χιτῶνες, τελέσαμε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ καὶ ραντισθήκαμε μὲ τὰ εὐλογημένα Ἰορδάνεια ρεῖθρα.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐπισκεφθῆκαμε τὴν πόλι τῆς Τιβεριάδος, παρὰ τὴν ὁμώνυμον λίμνην. Ἐνώπιόν μας ἀπλωνόταν ἡ γνωστὴ ὡς θάλασσα τῆς Γαλιλαίας καὶ λίμνη τῆς Γενησαρέτ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἢ στὰ παράλια τῆς συνέβησαν τόσα Θαύματα καὶ ἠκούσθησαν τόσες θεῖες Διδαχὲς καὶ Διδασκαλίαι!...

Διήλθαμε ἀπὸ τὰ Μάγδαλα, γενέτειρα τῆς Ἁγίας καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, εἶδαμε τὸ Ὅρος τῶν Μακαρισμῶν καὶ σταθμεύσαμε στὴν παπικὴ Μονὴ τοῦ Ἑπταπήγου ἢ τοῦ Χορτασμοῦ τῶν Πεντακισχιλίων, τόπο ὅπου ὁ Κύριός μας ἐτέλεσε τὸ Θαῦμα τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ τῶν Ἄρτων καὶ τῶν Ἰχθύων.

Πλησίον εἶναι καὶ τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως Καπερναοῦμ, ὅπου ὁ Κύριός μας ἐπιτέλεσε πολλὰ Θαύματα καὶ ἀπηύθυνε ὑψηλότετες θεῖες Διδασκαλίαι. Σῶζονται τὰ ἐρείπια Συναγωγῆς, στὴν ὁποίαν ἐδίδασκε ὁ Κύριός μας, ὡς καὶ τὰ ἐρείπια ἀρχαίου περικέντρου Ναοῦ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Σὲ μικρῇ ἀπόστασι, ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν ἐρειπίων τῆς Καπερναοῦμ, εὐρίσκεται ἡ Ὁρθόδοξη Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐπὶ τῆς οἰκίας ὅπου ὁ Κύριός μας ἐθεράπευσε τὸν Παραλυτικὸ αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

• **Ἀργότερα**, ἀνήλθαμε στὸ Ὅρος Θαβῶρ στὴν Ὁρθόδοξη Ἱερά Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἐκεῖ, ἀνεγνώσαμε τὸ σχετικὸ Εὐαγγελικὸν Ἀνάγνωσμα, ψάλαμε ὕμνους τῆς Μεταμορφώσεως καὶ προσκυνήσαμε τὸν Λίθον, ὅπου ἐγένε ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος, ὡς καὶ τὴν εὐδιάζουσα θαυματουργὴ χάρτιν Ἐικόνα τῆς Παναγίας μας «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον», ἡ ὁποία εὐρέθη θαυματουργικὰ ἐντὸς φιάλης ἀπὸ τὴν Κρήτη στὴν Ναζαρέτ καὶ κατέληξε στὸ Ὅρος Θαβῶρ!

• **Ἀπὸ ἐκεῖ**, μετέβημεν στὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ὁ Κύριός μας, τῆ προτροπῆ τῆς Παναγίας Αὐτοῦ Μητρός, ἐτέλεσε τὸ πρῶτο Θαῦμα Του, δηλ. τὴν μεταβολὴ τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον σὲ Γάμον, καὶ ἔδειξε τὴν Δόξαν Του στοὺς Μαθητὰς Του.

Προσκυνήσαμε στὸ ἀνακαινισθὲν Ὁρθόδοξο Προσκύνημα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὅπου φυλάσσονται μέχρι σήμερα δύο ἀπὸ τῆς Ὑδρίας τοῦ Θαύματος τοῦ Κυρίου μας.

• **Τέλος**, κατευθυνθήκαμε στὴν Ναζαρέτ, στὴν πόλι ὅπου ἐγένε ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Παναγίας μας καὶ ὅπου ὁ Κύριός μας ἐνηλικιώθηκε, γι' αὐτὸ καὶ ἐκαλεῖτο Ναζαρηνὸς ἢ Ναζωραῖος. Στὴν πόλι ὑπάρχει τὸ Ὁρθόδοξο Ἱερὸ Προσκύνημα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ Πηγὴ, ὅπου κατὰ τὴν τοπικὴ Παράδοσι ἐγένε ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ἀχράντου Κόρης Μαρίας.

* * *

ΤΗΝ Πέμπτη, 17/30.4.2009, ταξιδεύσαμε νοτιώς τής Ίερουσαλήμ, με κατεύθυνσι τήν Χεβρών, όπου προσκυνήσαμε τὰ κενοτάφια τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ρεββέκας ἐντὸς μουσουλμανικοῦ τεμένους.

Ἐπίσης, ἐπισκεφθῆκαμε ἐντὸς τῆς ἰδίας πόλεως τὴν περιώνυμον Δρύν τοῦ Μαμβρῆ, στὸν ἐκτεταμένο αὐλειο χῶρο τῆς ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος. Στὸ σημεῖο ἐκεῖνο, ὡς γνωστόν, ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ ἐφιλοξένησε τὴν συμβολικὴ ἐμφάνισι τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπὸ τὴν μορφήν τριῶν Ἀγγέλων.

• **Ἐν συνεχείᾳ**, ταξιδεύσαμε Β.Α. καὶ σταθεύσαμε στὸ πλησίον τῆς Βηθλεὲμ εὐρισκόμενον χωρίο τῶν Ποιμένων (Μπετσαχούρ), ὅπου οἱ ἀγραυλοῦντες Ποιμένες πρῶτοι ἄκουσαν τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου καὶ τὴν ὑπερκόσμια Ἀγγελικὴ ὕμνωδιὰ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίτοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»!

Προσκυνήσαμε στὸν σπηλαιῶδη Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου καὶ ἐτάφησαν οἱ Ποιμένες, εἶδαμε στὸν αὐλειο χῶρο ἄνω τοῦ Σπηλαίου τὰ ἐρείπια ἀρχαίου Ναοῦ καὶ προσκυνήσαμε στὸν νέο περιλάμπρο Ναὸ τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου.

Στὸ Προσκύνημα αὐτὸ εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ συναντηθούμε με τὸν ἐπίσης προσκυνητὴ Ρουμάνο Μητροπολίτη Σεβασμ. κ. Βλάσιο τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ρουμανίᾳ.

• **Ἀργότερα**, μετέβημεν διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας στὴν περιφημὴ Ἱερά Λαύρα τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου (Ε' αἰ.). Πρόκειται γιὰ ἓνα θαυμαστὸ Μοναστήρι, ποῦ τόσο στενὰ συνεδέθη με τὸν ὄλο βίο καὶ τὴν λατρεία τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Προσκυνήσαμε στὸ Κουβούκλιον τοῦ ἀρχικοῦ Τάφου τοῦ Ἁγίου Σάββα, στὸ θαυμάσιο Καθολικὸ τῆς Μονῆς, τιμώμενο στὸν Εὐαγγελισμό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπου ἐναπόκειται καὶ πάλι, ἀπὸ τοῦ 1965 καὶ ἐνευθεν, τὸ ἀφθορο ἱερὸ Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, στὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὅπου ὁ Τάφος του καὶ τὸ Σπήλαιον-

Κελλίον του, στὸν πρῶτο σπηλαιῶδη θεόκτιστον Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ Λεῖψανα Ἁγιοσσαβαϊτῶν Ἀγίων καὶ ἐκχέεται θαυμάσια εὐωδία, στὸ Σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Σάββα, στὸ Ἁγίασμα τοῦ Ὁσίου, ὡς καὶ στὸν Φοῖνικα τὸν ὁποῖον ἐφύτευσε ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Σάββας καὶ εἶχε ξηρανθῆ, ἀλλὰ ἤνθισε καὶ πάλι θαυμαστῶς μετὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου ἀπὸ τὴν Βενετία.

• **Ἀπὸ τὸν** Ἅγιο Σάββα κατευθυνθήκαμε στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου (Ε' αἰ.), ὅπου προσκυνήσαμε στὸν ὠραῖο νεώτερο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Μονῆς καὶ γίναμε δεκτοὶ με προσήγεια ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸν Ὑπεύθυνον τοῦ Προσκυνηματος Ἀρχιμ. π. Ἱερόθεο τὸν Κρήτα, ὁ ὁποῖος παρὰ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας του, διακονεῖ παντὶ τρόπῳ καὶ ὑπερασπίζεται τὴν Μονὴ με νεανικὸ ζῆλο καὶ σθένος ἀπὸ κάθε εἶδους ἐπιβουλή!...

Στὸν αὐλειο χῶρο τῆς Μονῆς ὑπάρχει εἴσοδος, ἀπὸ ὅπου κατήλθαμε στὸ Σπήλαιο τῶν Μάγων, ἐκεῖ ὅπου οἱ Τρεῖς Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν κατέλυσαν, μετὰ τὴν Προσκύνησι τοῦ Θεοῦ Βρέφους, ἐπιστρέφοντες δι' ἄλλης ὁδοῦ, «ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη». Τὸ Σπήλαιο μετετρέπη σὲ Παρεκκλήσιο με τὸν ἀρχικὸ Τάφο τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, ὡς καὶ τοὺς Τάφους πολλῶν Ἀγίων.

• **Ἐν συνεχείᾳ**, μετέβημεν στὴν πόλι ὅπου ἐγεννήθη ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, στὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Εἰσήλθαμε στὴν περιφημὴ Βασιλικὴ τῆς Γεννήσεως, τὸ Ἰουστινιάνειο αὐτὸ κτίμα τοῦ ΣΤ' αἰ., ποῦ ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ παλαιότερου Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἐλένης, διὰ τῆς χαμηλῆς δυτικῆς πύλης. Κατευθυνθήκαμε στὴν εἴσοδο τοῦ Σπηλαίου τῆς Γεννήσεως καὶ

κατερχόμενοι ἐντὸς Αὐτοῦ ψάλαμε τὸ Κάθισμα τῶν Χριστουγέννων: «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός»!... Μὲ κατὰπληξι καὶ εὐγνωμοσύνη προσέεσασμε στὸ Σημεῖον ὅπου ὁ Ἄναρχος ἔλαβε ἀρχὴν χρονικὴν, ὁ Ἄκτιστος ἐκτίσθη καὶ ὁ Ἄσαρκος ἐσαρκώθη!...

• **Ἐπιστρέψαμε** στὴν περιοχὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ μετέβημεν καὶ πάλι στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, στὴν λεγομένη Μικρὰ Γαλιλαία, ὅπου ἡ Ὁρθόδοξη Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως. Σὲ ἓνα σημεῖο τῆς αὐλῆς ὑπάρχει Προσκυνητᾶριο, ἡ λεγομένη «Τράπεζα τοῦ Κυρίου», ὅπου ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη μετὰ τὴν Ἀνάστασί Του στοὺς Μαθητὰς Του (ὑπόθεσις Ἐκτου Ἐωθινοῦ).

Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τοῦ Προσκυνημῆτος εἶδαμε Προσκυνητᾶριο, σὰν Ἁγία Τράπεζα, στὴν βάσι τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ χώρος ὅπου ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν ὁ Κύριός μας μετὰ τὴν Ἀνάστασι στοὺς Μαθητὰς Του (ὑπόθεσις Πρώτου Ἐωθινοῦ). Στὸ νότιο ἄκρο τῆς ἐκτεταμένης αὐλῆς τῆς Μονῆς ὑπάρχει Παρεκκλήσιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως τῆς Παναγίας μας.

* * *

ΤΟ πρωὶ τῆς Παρασκευῆς, 18.4/15.2009, ταξιδεύσαμε ὁδικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν πόλι Ναμπλούς (Νεάπολις) τῆς Σαμαρείας πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακῶβ παρὰ τὴν Συχάρ, ὅπου ὁ Κύριός μας συνωμίλησε μετὰ τὴν Σαμαρείτιδα, τὴν μετέπειτα Ἁγία Ἰσαπόστολο Φωτεινὴ. Ἀφίχθημεν στὸ ἐντυπωσιακὸ Προσκύνημα καὶ μᾶς ὑπεδέχθη μετὰ φιλόξενη διάθεσι ὁ σεβαστὸς καὶ ὄντως ἠρωϊκὸς Γέροντας Ἀρχιμ. π. Ἰουστίνος. Εἰσήλθαμε στὸν νεδῶμιτο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Φωτεινῆς, ὁ ὁποῖος κυριολεκτικὰ συναρπάζει μετὰ τὸν ὄγκο καὶ τὴν μεγαλοπρέπειά του.

Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ὑπάρχουν τὰ Παρεκκλήσια τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Νεάπολι τῆς Σαμαρείας, καὶ τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλομένου, ὁ ὁποῖος ἐσφάγη ἀγρίως τὸ 1979 καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἄφθαρτον σκῆνωμα κεῖται πλέον στὸν Ναὸ αὐτό.

Ἀπὸ εἰδικὴ κλίμακα στὴν Σολέα τοῦ μεγάλου Ναοῦ, κατήλθαμε στὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακῶβ, ὅπου ὁ Κύριός μας συνῆντησε τὴν Σαμαρείτιδα καὶ εἶχε τὸν ἀποκαλυπτικὸ Του Διάλογο μετὰ αὐτῆς.

• **Ἀπὸ ἐκεῖ**, κατήλθαμε καὶ πάλι δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς Ἱεριχώ, καὶ ἀνήλθαμε πεζῆ στὸ Σαραντᾶριον Ὅρος, ἡ Ὅρος τῶν Πειρασμῶν. Στὸν χώρο ὅπου ὁ Κύριός μας ἀσκήθηκε μετὰ ἀπόλυτη νηστεία καὶ προσευχὴ μετὰ τὴν Βάπτισι Του στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δημοσίου σωτηριῶδους ἔργου Του, καὶ ὅπου ἐπειράσθη ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὑπάρχει Ὁρθόδοξος Μονὴ.

• **Ἐν συνεχείᾳ**, κατήλθαμε καὶ πάλι στὴν Ἱεριχώ, καὶ προσκυνήσαμε στὶς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα εἶχαν θεραπευθῆ ἀπὸ τὴν πικρία καὶ τὸ ἀγονόν τους ὑπὸ τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου, Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ, δι' Ἄλατος.

• **Κατόπιν**, ἀνήλθαμε καὶ πάλι στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ κατευθυνθήκαμε ἐκτὸς τῶν Τειχῶν, στὸν λεγόμενον Λόφο τῆς Σιών, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε στὸ Ὑπερῶν, ὅπου ἐτελέσθη ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ὅπου ὁ Κύριος ἔκανε τὴν πρώτη ἐμφάνισί Του μετὰ τὴν Ἀνάστασιν στοὺς φοβισμένους Μαθητὰς Του κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅπου ἐνεφανίσθη καὶ πάλι μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ καὶ ἔλαβε

χώραν ἢ ψηλάφῃσις τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, καὶ ὅπου κατεπέμφθη τὸ Πανάγιον Πνεῦμα τὴν Πεντηκοστὴ μετὰ μορφῇ Πυρίνων Γλωσσῶν.

Στὸ δὲ παρακείμενο παπικὸ Ἀββαεῖο τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου κατὰ τὴν Παράδοξιν εὐρίσκειτο ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, κατήλθαμε στὴν κρύπτη τοῦ Ναοῦ γιὰ νὰ βρεθοῦμε στὸν χώρο ὅπου ἡ Παναγία μας ἐκοιμήθη.

• **Ἀπὸ ἐκεῖ**, πήγαμε στὴν Μονὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ προσκυνήσαμε στὸν παλαιὸ Βυζαντινὸ Ναὸ μετὰ τὴν ὥρασις καὶ ἀξιόλογες Τοιχογραφίας του καὶ στὸν χώρο, ὅπου εἶχε φυτευθῆ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Λῶτ τοῦ Τρισύνθετον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῖο ὁ Κύριός μας προσηλώθη καὶ μετέτρεψε αὐτὸ ἀπὸ ξύλον κατάρως σὲ Ξύλον Εὐλογίας.

• **Ἐν συνεχείᾳ**, ὠδηγηθήκαμε καὶ πάλι στὸ Θεομητορικὸ Μνῆμα στὴν Γεθσημανὴ γιὰ ἀποχαιρετιστήριον προσκύνημα, ὡς καὶ στὸν Πανιερὸ Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου προσκυνήσαμε τὸν Λίθον τῆς Ἀποκαθλώσεως, τὸν Φρικτὸ Γολγοθᾶ καὶ τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

• **Κατόπιν**, μετέβημεν στὸν Χριστιανικὸ Τομέα τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ προσκυνήσαμε στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου ὡς καὶ στὴν Μονὴ τῆς Μεγάλης Παναγίας, ὅπου ἀποθησαυρίζεται θαυματουργὴ Θεομητορικὴ Εἰκόνα, ἀποδιδομένη στὸν Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, ἀλλὰ καὶ Λείψανα πολλῶν καὶ μεγάλων Ἁγίων, καθὼς καὶ ὁ Τάφος καὶ τὸ Ἀσκητήριον τῆς Ἁγίας Μελάνης τῆς Ῥωμίας.

* * *

ΤΙΣ πρώτες πρωϊνὲς ὥρες τοῦ Σαββάτου, 19.4/2.5.2009, ἐγκαταλείψαμε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ κατήλθαμε στὸ Ἀεροδρόμιον τοῦ Τὲλ Ἀβίβ γιὰ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς, ἀφίχθημεν δὲ ἀσφαλῆς τὸ πρωτὶ τοῦ Σαββάτου στὴν Ἀθήνα.

Τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιον, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ γενικὰ ὅλη ἡ Ἁγία Γραφή, ἀλλὰ καὶ οἱ Βίοι τῶν Ἁγίων ποὺ σχετίζονται μετὰ τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἤχουν μέσα μας πιὸ οἰκεία καὶ πιὸ ζωντανὰ καὶ ἔχουν ἀποκτήσει μιὰν ἄλλη διάστασι καὶ ἓνα ἄλλο βάθος.

Οἱ ἡρωϊκοὶ Ἁγιοταφῖτες Πατέρες εἶναι πιὸ θερμὰ στὶς προσευχὰς μας, στὸν νοῦ μας καὶ στὴν συμπάθειά μας.

Θεωροῦμε ταπεινῶς ὅτι κάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς θὰ πρέπει ἅπαξ τουλάχιστον τῆς ἐπιγεῖου ζωῆς του νὰ μεταβῆ γιὰ προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Εἶθε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ ἀξιώσῃ ἅπαντας τῆς Ἄνω Ἱερουσαλὴμ! Ἀμήν.

† ὁ Γ.Κλ.

• **Ἐκτενέστερο** Χρονικὸ μετὰ περισσότερες φωτογραφίες παρατίθεται στὴν Ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

Ἡ δύναμις τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Νοερᾶς Προσευχῆς

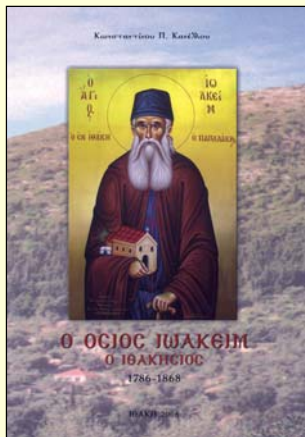
(ἐκ τῶν Διδαχῶν τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ)

ΤΩΡΑ σὰς λέγω νὰ κάμῃτε τοῦτο· νὰ πάρετε ὅλοι ἀπὸ ἓνα κομπολόγιον (κομποσχοῖνι) καὶ νὰ προσεύχεσθε· νὰ λέγητε τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Ἰῆε καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, διὰ τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλον σου». Μέσα εἰς τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἀδελφοί μου, τί θεωρεῖ; Θεωρεῖ ἢ Ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς μας, ἡ ἔνσαρκος οἰκονομία τοῦ Χριστοῦ μας. Καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ μετὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» ἐπῆγαν εἰς τὸν Παράδεισον. Καὶ ὅποιος λέγει αὐτὸν τὸν λόγον καὶ κάμνει καὶ τὸν Σταυρὸν του, κἂν ἄνδρας, κἂν γυναῖκα, εὐλογεῖ τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν. Μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ μετὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» ἰατρεύονται κάθε ἀρρωστεῖες. Μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ μετὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» οἱ Ἀπόστολοι ἀναστοῦσαν νεκροὺς καὶ ἰάτρευαν πᾶσαν ἀσθένειαν. Μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ μετὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» ἀποστομώνει ὁ ἄνθρωπος κάθε αἰρετικόν. Μετὰ τὸν Σταυρὸν καὶ μετὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» ἀγιάζει ὁ ἄνθρωπος καὶ πηγαίνει εἰς τὸν Παράδεισον, νὰ χαίρεται καὶ νὰ εὐφραίνεται ὡσὰν οἱ Ἄγγελοι...

Ἐκ τὸν Θαυμαστὸ Βίο τοῦ Ὁσίου Ἰωακείμ τοῦ Ἰθακησίου* τοῦ ἐπιλεγομένου «Παπουλάκη» († 2.3.1868)

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ τοῦ Κωνσταντίνου Παξινοῦ στὸ χωριὸ Λεύκη ἦταν ἄπιστος, εἰρωνευόταν τὸν Παπουλάκη καὶ τὸν ἀποκαλοῦσε «ψευτομετάνη».

Κάποτε τὸν βρήκε μιὰ ἀρρώστια, ὅπου ἀδυνατίζε συνεχῶς καὶ δὲν μποροῦσε νὰ περπατήσει. Τὴν πῆραν οἱ δικοὶ του καὶ τὸν πῆγαν στὴν Πάτρα στοὺς γιατρούς. Αὐτοὶ τοὺς ἀνακοίνωσαν ὅτι δὲν τοῦ βρῖσκουν τίποτε. Ἔτσι τὸν ἔφεραν πίσω στὸ Θιάκι (Ἰθάκη) γιὰ νὰ πεθάνει...

Τὰ παιδιά του ἔτρεξαν στὸν Παπουλάκη καὶ μὲ δάκρυα ζήτησαν τὴ βοήθειά του. Τὰ λυπήθηκε καὶ πῆγε στὸ σπίτι τους. Ρώτησε τὸν ἀρρωστο τί ἔχει καὶ αὐτὸς ἀπάντησε ὅτι εἶναι ἀρρωστος καὶ οἱ γιατροὶ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν κάνουν καλά.

Τότε τοῦ λέγει: «Ἄς δῶ κι ἐγὼ ὁ ψευτομετάνης! Τὸν σταύρωσε μὲ τὸ σταυρὸ ποὺ κρατοῦσε καὶ σὲ λίγες μέρες ὁ ἀρρωστος ἐγίνε ἐντελῶς καλά. Ὅταν ἔφυγε τοῦ εἶπε: «Ποτέ σου νὰ μὴν κατηγορεῖς κανέναν ἄνθρωπο!»

ΚΑΠΟΙΟΣ παντρεμένος στὸ χωριὸ Ἄνωγῆ εἶχε παράνομες σχέσεις μὲ μιὰ γυναίκα. Ὅταν ἡ σύζυγος τοὺς ὑποψίαστηκε, ἀποφάσισε νὰ τοὺς σκοτώσει στὸ κρυφὸ μέρος ποὺ συναντιόνταν, ρίχνοντας πάνω τους μέγα λίθο.

Φυσικὰ δὲν εἶχε ἐκμυστηρευτεῖ σὲ κανέναν τὸ σχέδιό της.

Λίγο πρὶν ἐκτελέσει τὴν ἀπονενομημένη αὐτὴ πράξη, ἐφανίστηκε ἀναπάντεχα μπροστά της ὁ ἅγιος Παπουλάκης, ὁ ὁποῖος τὴν σταμάτησε λέγοντας: «Σταμάτα ἀμέσως, παιδάκι μου, καὶ γύρισε στὸ σπίτι σου. Ἐσὺ θὰ πᾶς στὸν παράδεισο κι αὐτὸς στὴν κόλαση, ἂν μείνει ἀνετανόητος. Κάνε λίγη ὑπομονὴ ἀκόμα, ἐσὺ θὰ εἶσαι ἡ κερδισμένη...».

Αὐτὰ τὰ λόγια ἔφεραν κατάνυξη στὴν ψυχὴ τῆς παρ' ὀλίγον συζυγοκτόνου, εὐχαριστώντας τὸν Ὁσιο ποὺ τὴν ἔσωσε ἀπ' αὐτὴν τὴν φοβερὴ παγίδα τοῦ διαβόλου.

Ο ΣΠΥΡΟΣ Πάλμος (Χαραμῆς) ἀπὸ τὸ Μεγανήσι, εἶχε πάει στὸ Θιάκι μὲ τοὺς συγγενεῖς του νὰ στεφανωθεῖ τὴν Αἰκατερίνη Παξινοῦ ἀπὸ τὴ Λεύκη. Στὸ δρόμο συνάντησαν τὸν Παπουλάκη, ὁ ὁποῖος τοὺς εἶπε νὰ πᾶνε νὰ στεφανώσουν καὶ ἀμέσως νὰ φύγουν, γιατί τοὺς περιμένει μεγάλο κακὸ ἂν ἀργήσουν.

Αὐτοὶ δὲν ἔδωσαν σημασία, σκόρπισαν στὰ γύρω χωριά, πῆγαν στοὺς συγγενεῖς τους κι ἄλλοι διασκεδάσαν ὡς τὸ πρωτῖ.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ πρωτῖ ἔπιασε μεγάλη φουρτούνα καὶ κράτησε εἰκοσι μέρες, ὅπου ὁ Χαραμῆς ξόδεψε ὅλη του τὴν προίκα γιὰ νὰ τρέφει τοὺς συγγενεῖς του.

(*) Κωνσταντίνου Π. Κανέλλου, Ὁ Ὁσιος Ἰωακείμ Ὁ Ἰθακήσιος, 1786-1868, σελ. 97-98, β' ἐκδ. συμπληρωμένη, Ἰθάκη 2008.

Ἁγίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ

ΑΣΚΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ – Α΄

Μὲ ἀπέραντη πνευματικὴ χαρὰ λάβαμε στὰ χέρια μας τὸν ἐπιμελημένο πρῶτο τόμο τῶν Ἀσκητικῶν Ἔργων τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ (1807-1867), Ἐπισκόπου Καυκάσου καὶ Μαύρης Θαλάσσης, στὰ ἑλληνικὰ (Δεκέμβριος 2008, σελ. 408), ἐκδοσι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ὁρωποῦ Ἀττικῆς.

Καὶ τοῦτο, διότι ἡ βαθύτητα καὶ ἀμεσότητα τῶν Ἔργων αὐτῶν, ἀποτελοῦν ἓνα δῶρο τοῦ οὐρανοῦ σὲ κάθε διψασμένη ψυχὴ γιὰ Πηγὴ Ὑδατος Ζῶντος, γιὰ ἀπλανῆ καθοδήγησι στὴν δύσβατη πορεία τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ὅπως ἀναφέρεται στὸν Πρόλογο τῆς ἐκδόσεως, «στὰ κείμενα τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου συνυπάρχουν “καινὰ καὶ παλαιὰ” (Ματθ. 13:52) -τὸ σύγχρονο καὶ τὸ παραδοσιακό, τὸ προσωπικὸ καὶ τὸ πατερικό· τὸ παραδοσιακὸ καὶ τὸ πατερικὸ στὴν πνευματικὴ διδασκαλία καὶ τὴ θεολογία, ἀλλὰ τὸ σύγχρονο καὶ τὸ προσωπικὸ στὴ διατύπωση καὶ τὸ ὕφος, ποὺ χαρακτηρίζονται ἀπὸ ξεχωριστὴ ἐνάργεια, γλαφυρότητα καὶ ποιητικότητα. Ἔτσι, τὰ κείμενα αὐτὰ ὄχι μόνον τρέφουν ἀλλὰ καὶ τέρπουν τὴν ψυχὴ, καθοδηγώντας τὴν ἐπαγωγικὰ στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων, στὸν δρόμο τῆς ἀλήθειας, στὸν δρόμο τῆς σωτηρίας».

Τῶν κειμένων προτάσσεται μία ἐκτενὴς Εἰσαγωγή ἀπὸ τοὺς ἐπιμελητὰς τῆς ἐκδόσεως, στὴν ὁποίαν παρουσιάζεται ἡ ἐποχὴ δράσεως τοῦ Ἁγίου καὶ παρατίθεται ἀρκετὰ λεπτομερὴς βιογραφία του. Ἡ θεματολογία τῶν κειμένων καλύπτει τὶς βασικὰς πτυχὲς τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ κάθε πιστοῦ, Κληρικοῦ, Μοναχοῦ καὶ Λαϊκοῦ: Μετάνοια, Μελέτη Εὐαγγελίου, Θεά τοῦ Χριστοῦ, Ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, Ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, Νηστεία, Προσευχὴ, Πένθος, Δάκρυα, Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ κλπ.

Ἡ ἐμμονὴ τοῦ Ἁγίου στὴν οὐσία τῆς εὐαγγελικῆς βιοτῆς, δηλαδὴ στὴν μετάνοια σὲ ὅλες τὶς ἀποχρώσεις καὶ ἐκδηλώσεις της, ὡς βασικῆς προϋποθέσεως πνευματικῆς προόδου καὶ κοινωνίας μὲ τὸν Θεό, καθιστᾷ τὸ ἔργο πολὺτιμο καὶ βαρυσήμαντο.

Συνιστῶντες ἐκθύμως τὸ θαυμάσιο αὐτὸ Σύγγραμμα, ἀναμένουμε τὴν σύντομη συνέχισι καὶ ὁλοκλήρωσί του, ὡς ἓνα ἄριστο ἐγχειρίδιο ἐφηρμοσμένης Ὁρθοδόξου διδαχῆς καὶ μαρτυρίας.

